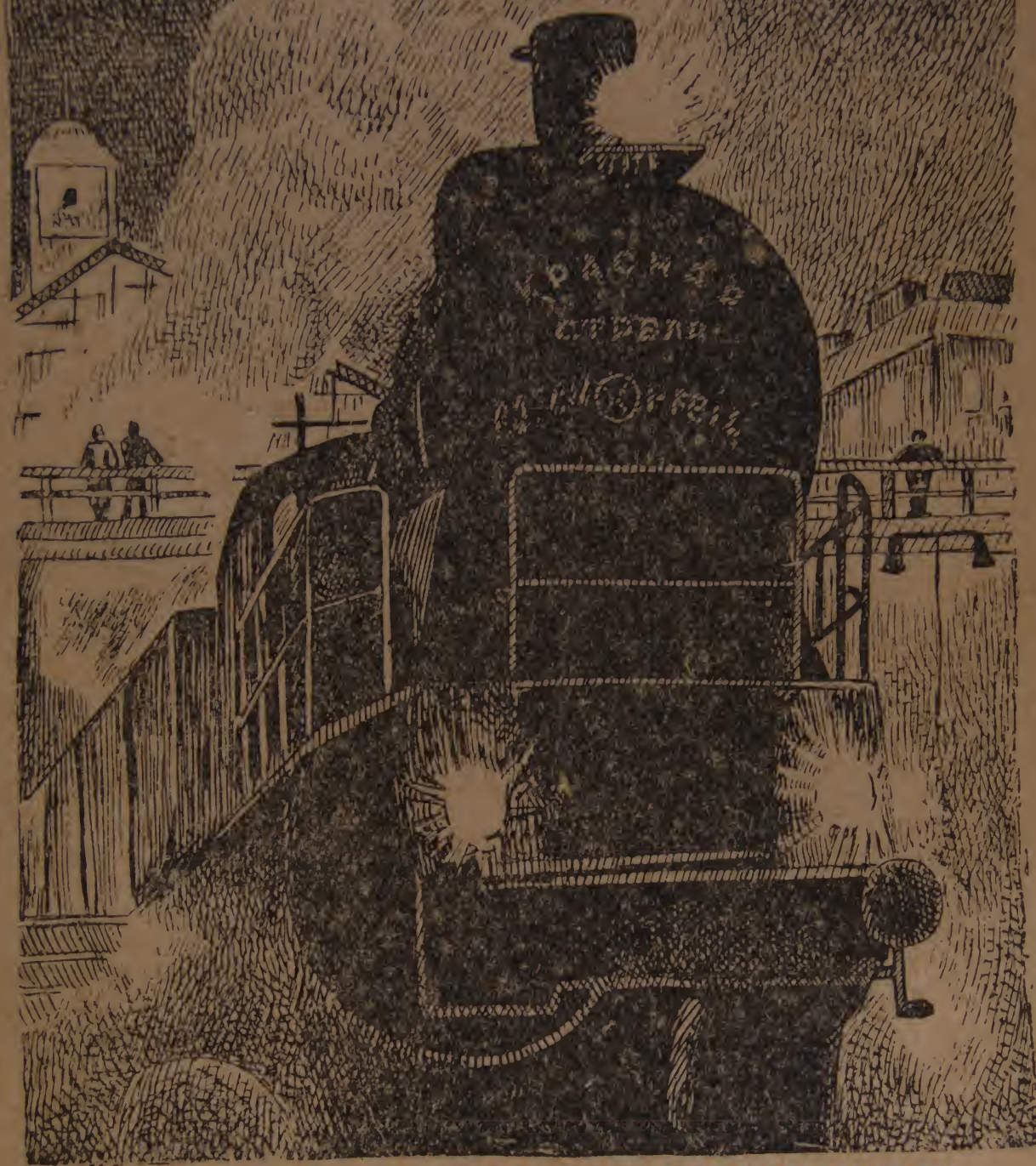

ΝΙΚΟΛΑΙ ΓΡΙΓΟΡΙΕΒ

ΜΙΑΜΙΣΙ ΚΥΒΕΝΤΑ

ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΟΝΟΤΙΤΟΝ
1934—МАРИУПОЛІ—1934

НИКОЛАЙ ГРИГОРЬЕВ

ПОЛТОРА РАЗГОВОРА

ОТВ. РЕДАКТОР. И. САРБЕН
ПЕРЕВОД. Г. ЛЕОНИДАС
ТЕХ. РЕДАКТОР. Н. ПЕТРОС

Стат. форм. 110×150 — печ. лист. 3¹/₂ — 27,360 знаков. в листе
Тираж 1000 — Міськліт 1666 — Зам 1455 Маріупіль, держдрукарня.

1934 — УКРГОСНАЦМЕНІЗДАТ — 1934

□ 8

9882

ΝΙΚΟΛΑΙ ΓΡΙΓΟΡΙΕΦ

ΜΙΑΜΙΣΙ ΚΥΒΕΝΤΑ

ΔΗΓΙΜΑ ΝΤΙΣΠΕΤΖΕΡ

Г.П.Б. в ЛНГР
У. 1935 г.
Акт № 37

ΥΚΡΑΝΙΚΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΟΝ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΟΝΟΤΙΤΟΝ
ΜΑΡΙΥΠΟΔΙ
1934

1934

ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΤΙΣ ΜΕΣΕΑΣ ΚΕ
ΜΕΓΑΛΙΤΕΡΙΣ ΙΛΙΚΙΑΣ

-- Επιτράπηκε για εκτύπωση 7-X-1934 --

Αριθμός βιβλίου 51 — Τира́ж 1000

Γορλίτ 1805 — Αριθμός παραγγελίας 4155

ΠΡΟΦΘΙΝΟΣ ΣΙΝΤΑΧΤΙΣ:

Γ. ΣΑΡΜΠΕΙ

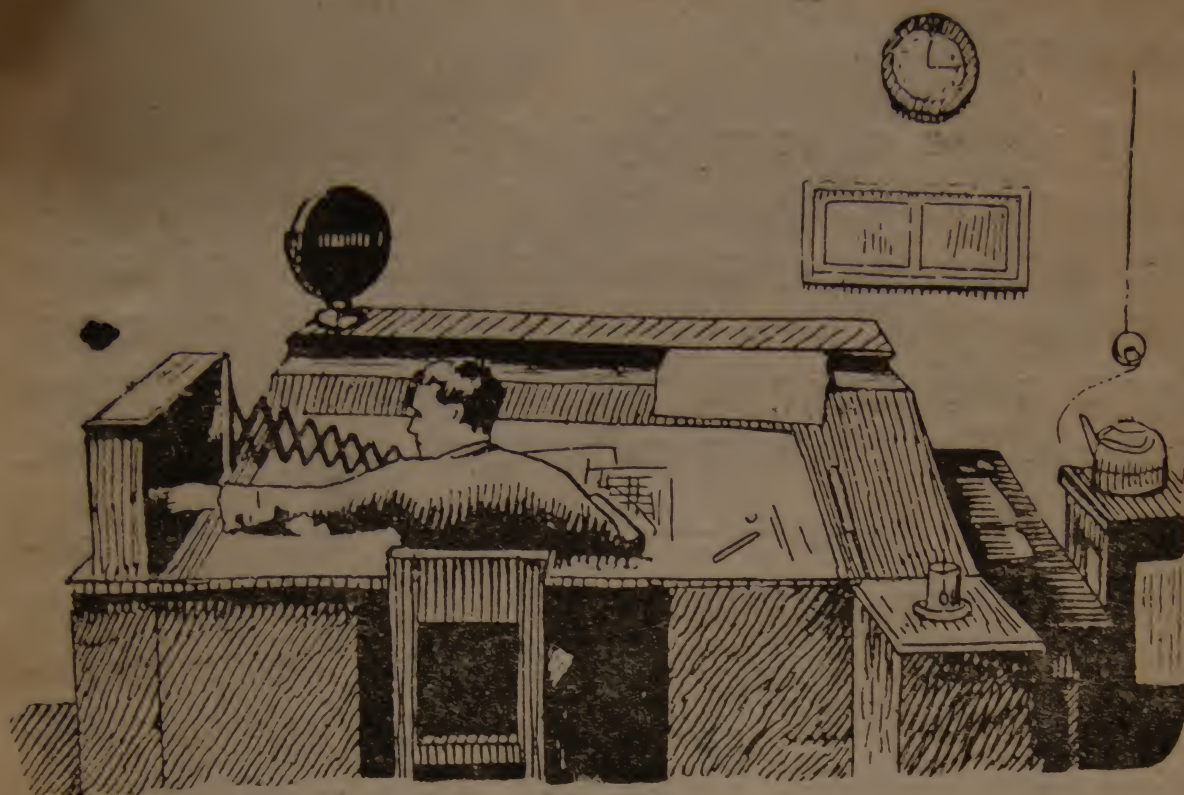
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΣ (Απτα ρύσικα)

Γ. ΛΕΟΝΙΔΑΣ

ΔΙΟΡΘΟΤΙΣ: Ν. ΠΕΤΡΟΣ

1

Ντισπέτζερ... Δε θ'ακούσατε, θέθεα, τι ίνε ντισπέ-
τζερ στο σιδερόδρομο. Κοντύχτορες, θέθεα, ίδατε, κλι-
δύχους, μηχανοδιγύς, θερμαστές επίσης ίδατε, κέρετε τι
ίνε σταθμάρχης,—με κόκκινο κασκέτο πιγενοέρχετε πάνο
στιν πλατφόρμα. Ακόμα ταμίες, πυ πυλόν μπιλιέτα στα
παραθιράκια. Σινοδύς τον θαγρονιόν, λαδοτές, σινδετές...
Φιςικά, πορτιέριδες μπρος στις πόρτες τυ σταθμού. Μα νά
εγό ίμε ντισπέτζερ. Εμένα, θέθεα ύτε μια φορά στι ζοί-

σας δε μ' ἴδατε. Ακόμα, στην κάμαρά-μου απαγορεύετε να μπι κανέναν - στην πόρτα έτσι κε γράφι: «Αφστειρό-τατα απαγορεύετε».

Ἡ κάμαρα το ντισπέτζερ ἵνεσιμά στο σταθμό, βρίσκε-τε στο πιο πάνω πάτομα. Εἰς, ἡ ἐπιβάτες, κσέρετε μόνο το πρότο πάτομα, μα εἰς ἔχουμε πάνω απ' αὐτό ακόμα τρία. Στο πρότο κύνον θόριδο, χτιπύν τα πόδια-τους, χόνουντε παντό μπρος κε πίσο. Μα στο πάνω πάτομα ἵνε ισιχία. Εἰς ἡ ἀνθρώπι γράφουνε, μετρώνε, χαρακόνουνε.

Νά εἰς ἵμε μέσα στην κάμαρα το ντισπέτζερ, κά-θουμε στο τραπέζι, μετρό, χαρακόνο. Θα μπίτε στην κά-μαρά-μου (θέβεια, αν ἔχετε ἰδικί ἀδια) κι' αμέσος μπρο-στά-σας ἀνίγετε ὅλος ο σιδερόδρομος σε ογδόντα χιλιο-μετρα. Δεν ἵνε, ὅπος θα το δίτε απ' το παραθιράκι, ὅχι, — ὅλα τα ογδόντα χιλιομέτρα βρίσκουντε πάνω στο τραπέζι-μου.

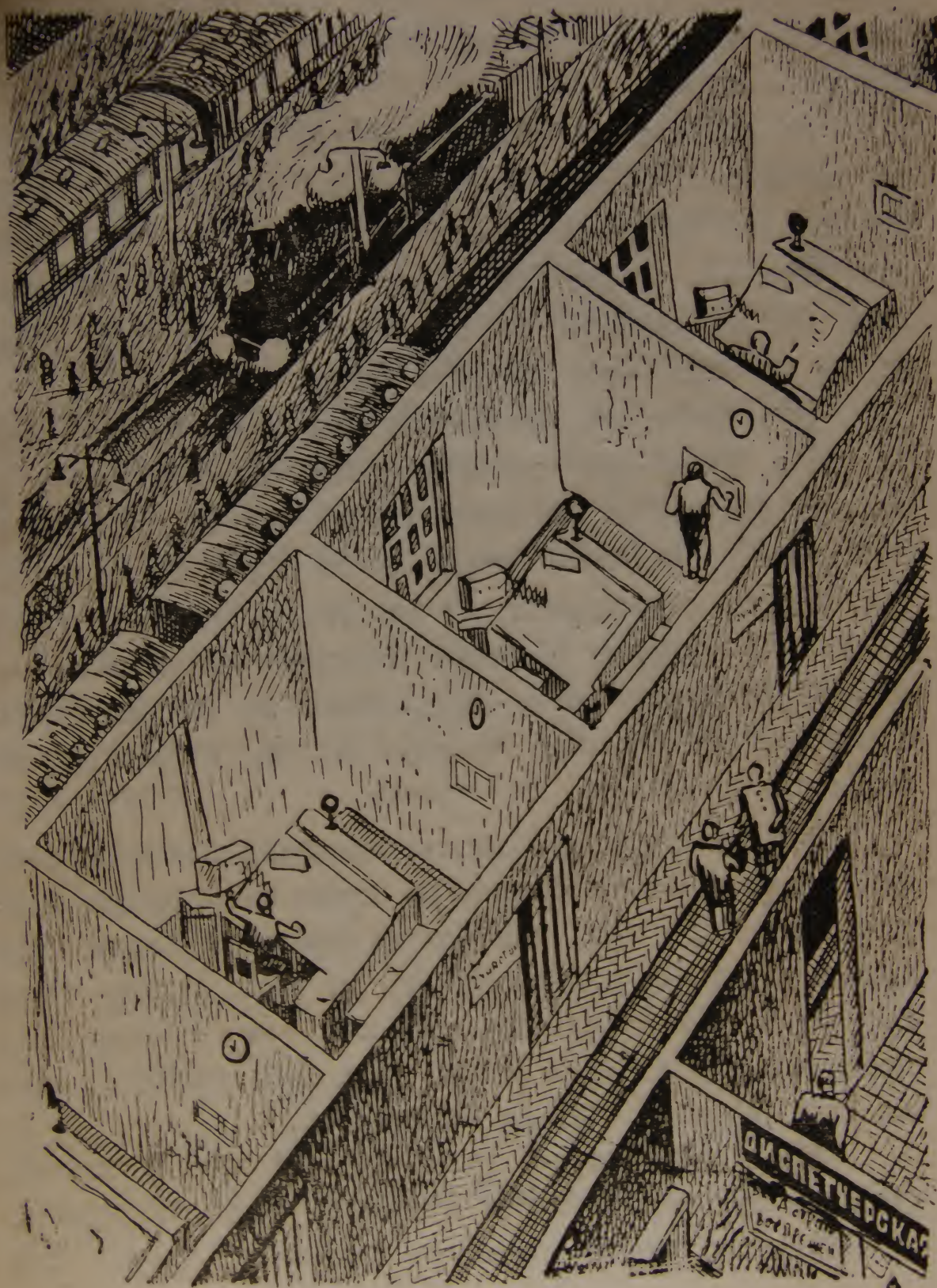
Ρίχνο μια ματιά στο τραπέζι κε θλέπο, πια τρέ-να πιγένουν πάνω στην κριότερι γραμί, πια στέκουντε στους εφεδρικούς δρόμους, πια ἐκίματιστίκανε στον τακσινομικό σταθμό ἵτε περιμένουν τι διαταγί-μου στο πόστο Φαρφα-ρόβσκι.

Απ' το Λενινγκράντ ος το Λιουμπάν βαστάι το τμίμα-μου. Αὐτό τῶχουμε εἰς για πρότο κίχλο. Εἰς ἵμε ντισπέτζερ το πρότο κίχλο.

Μα πίσο απ' τον τίχο τις μάμαράς-μου ἵνε ο ντι-σπέτζερ το δέφτερο κίχλο (Λιουμπάν-Ακόλοβκα), δίπλα

Меропи
Месропян

ς' αφτόν, επίσης ίστερα απ' ένα τίχο ίνε ο ντισπέτζερ
το τρίτο κίκλυ, — αφτό ίνε πια ο μισός ο δρόμος ος το
Μόσχα — κ.τ.λ.

Ο καθένας ντισπέτζερ απ' τιν κάμαρά-τυ βλέπι
τα τρένα-τυ. Βλέπι χορίς κανένα τιλεσκοπίο. Μόλις
θγι απ' το δρόμο-μυ κανένα τρένο χαλνάι τιν κίνισι
στι γραμί — ο ντισπέτζερ πρέπι να καμτσικίσι το μιχα-
νικό, ίτε να τραδίκισι το τρένο απ' τιν κριότερι γραμί
κε να το αφίσι στον εφεδρικό δρόμο.

Εδó πρέπι να καταλάβετε ένα απλό πράμα. Όλα
τα τρένα θγένυν απ' το Λενινγράντ ακριθός, σίφωνα με
αφστιρό δρομολόγιο, το καθένα στην óρα-τυ. Έφγιε, το
παρκαλυθίσι. Το τρένο πιγένι σοστά δίχος εμπόδιο, δί-
χος άταχτα σταματίματα. Ο ντισπέτζερ δεν έχι καμιά
δυλιά. Κι' άκσαφνα τί τρέχι; Το τρένο έμινε πίσο διο-
τρία λεφτά έχασε δρόμο. Δεν κίτακε με το μαιόμετρο
ο μηχανοδιγός τιν πίεσι τυ ατμό κι' όλι ι δυλιά ίνε, ότι
σπάνι το δρομολόγιο τον τρένον.

Νά για παράδιγμα, ας ίνε το τρένο εκατό σαράντα
τρία. Σίφωνα με το δρομολόγιο πρέπι να φτάσι στο Ριά-
μποδο ακριθός ι óρα ίκοσι διο κε δεκαεφτά λεφτά. Μα
έφτασε, ας πύμε, ι óρα ίκοσι διο κε ίκοσι λεφτά. Όστε
αργί μόνο τρία λεφτά. Φένετε πως, κε κυθέντα δεν
πρέπι να γίνετε. Τρία λεφτά. Έτε ένας επιθάτις, δεν
ίνε έτσι, σ' αφτό ύτε κε θα προσέκισι.

Μα ι σιδεροδρομική γραμί θρίσχετε πια σε πιρετό.
Ολόκληρι έχι πιρετό απ' το Ριάμποδο ος το Λενινγράντ.
Ο τιλέγραφος χτιπά, εκίνος πυ εφιμερέθι τρέχι, στο

τηλέφωνο κσεφονίζον—ο ένας τον άλλο και στο δικαστήριο τον κατανχέλνι και στο διάβολο τον στέλνι. Γιατί η γραμμή ίνε γεμάτι, καταγεμάτι από τρένα. Όλες η γραμές ίνε εσυμπομένες από τρένα. Και το Λενινγκράντ όλο και σκιματίζι νέα τρένα, όλο και στέλνι. Δέκα λεφτά—και τρένο—δέκα λεφτά και τρένο. Εδώ φιλαράκο και το τρένο τυ Ρίμπινσκ χάνετε, και τυ Ιρκούτσκ, και τις Σεβαστόπολεις για την Κριμέα και τυ Κιςλουότσκ για τον Κάφκαςο. Αν το εκατό σαράντα τρία σκαλόσι, θα σφαλίσι το δρόμο σ' όλα αφτά τα τρένα, γιατί ος το Ριάμποδο όλα πιγένουν από ένα δρόμο. Και πριν απ' όλα θα σφαλίσι το δρόμο στο γλίγορο μοσχοδίτικο νύμερο ίκοσι τρία. Αφτό πιγένι πάντα ίστερα απ' το εκατό σαράντα τρία.

Έτσι, το ένα στο ζβέρκο τ' αλυνό, κινόντε σε μας τα τρένα πάνο στι γραμμή... Κι' άκσαφνα στάσι. Το εκατό σαράντα τρία δεν έφτασε στο Ριάμποδο. Άρχισε τρία λεφτά.

Αν ο προιγόμενος σταθμός δεν έκλινε ένκερα μπρος στο γλίγορο ίκοσι εφτά το σιματοφόρο—θ'άδλεπες να χοθί στην υρά τυ αργοποριμένου.

Κι' αρχίσανε να κλίνουν η σιματοφόρι μπρος σ' όλα τα τρένα σ' όλους τυς σταθμούς ος το Λενινγκράντ. Και στο Υσακί, και στο Όμπυχοδο, και στο Σάμπλινο και στην Πεπίθκα—σ'όλους τυς σταθμούς κλιθόνουν τα τρένα.

Όλα τα τρένα λιπόν έπεςαν όκσο απ' το δρομολόγιο.

Νά τι σαλάτα μπορούν να κάνουν τρία λεφτά στο σιδηρόδρομο.

Κε θα γινότανε σαλάτα στι γραμί, όχι μια φορά στο μερόνυχτο θα γινότανε αν δεν ήταν ο ντισπέτζερ. Το κσέρετε, το τρένο—δεν ίνε λαγός, δε θα πιδίσι απ' τις γραμές κε δε θα τρέκσι απ' το μονοπάτι ολόγिरα στ' άλλο τρένο, πυ στέκετε μπροστά-τυ στι γραμί.

Μα γι' αφτό κε κάθετε ο ντισπέτζερ στο τραπέζι-τυ για ν' ανίγι δρόμο σε κάθε τρένο.

Ένα φίλο χαρακομένο χαρτί κε μολίθι, αφτό ίνε όλο, πυ χριάζετε στον ντισπέτζερ. Μα τυ χριάζετε ακόμα τριγίρο νάνε σιοπί. Κε ι πόρτα ίνε καλά κλιζμένι κε το παραθιράκι—μίτεσφ ιριγματιές, μίτε σιρίνες, μίτε φονές.

Εγό έτσι ακόμα κε το στόρι κατεβάζο, στο παράθιρο τις χάμαράς-μυ,—για να μι γλιγοροπερνώνε μπρος στα μάτια-μυ τα τρένα. Θα καθίσο στο τραπέζι-μυ, θ' ανίξο ένα φίλο χαρτί με τετράγωνα, εμís το λέμε γράφικα, θα κsίσο το μολίθι πιο μιτερά κι' αρχίζο να διεφθίνο τα τρένα.

2.

Δε ήρίσκυμε μόνος μέσα στην κάμαρα. Δυλέδυμε διο. Εγό, ο ντισπέτζερ κι' ο βοιθός-μυ—το μεγάφονο. Εγό κάθυμε στην καρέκλα κε το μεγάφονο στέκετε μ' ένα πόδι στην ακρίτσα τυ τραπεζιού, μπροστά-μυ. Στέκατε κε μυ δίνι αναφορά.

Το εκατό ζαράντα τρια ίνε στο Ριάμποβο. Τρία
λεφτά αργοπόριμα. Το ίκοσι εφτά πιγένη στην όρα-το.
Θα μυ αναφέρει ο βειθός κε θα μεταδόςι τις δια-
ταγές-μυ στους σταθμούς.

Στα αριστερά-μυ, νά έτσι θα, βρίσκετε μια κασετίνα,
ονομασία-τις ίνε σελέχτορας. Ι κασετίνα έχι κλιδιά.

Δεκαεπιά σταθμός έχο στο τρίμα-μυ—κε δεκαεπιά κλιδιά
στην κασετίνα. Θα γιρίσις το κλιδί—αμέσος ο σταθμός εν
απάντά. Θα γιρίσις το κλιδί το Ριάμποβο—το μεγάφωνα
αμέσος κε κερφονίζι.

— Στο ξελέχτορα ίνε το Ριάμποδο. Σαν να με
θρίσκετε το Ριάμποδο στ' γραμί πενήντα χιλιάμετρα
μακριά, μα δὸ στὴν κασετίνα.

— Ριάμποδο;—ροτό.— Πάρτε λιπὸν το εκατό
σαράντα τρία στὸ εφεδρικό. Αφίστε να περάσι το ίκοσι
εφτά.

— Κατάλαθα—απαντά το μεγάφωνο.

Σε μας δὲ λένε «νε» ἴτε «ὄχι». Σε μας λένε:
«Κατάλαθα». Αφτός ο λόγος θγένι πιο καθαρά απ' το
μεγάφωνο.

Ἐκλιστα το Ριάμποδο κε γιρίζο ἄλο κλιδί.

— Λιμπάν: Το εἴδομίντα ἓνα να πάρι νερό.

Ἰνε ι σιρά-τυ νάρτι σε σας το εξακόσια σαράντα πέντε.

— Κατάλαθα, να πάρι νερό...

— Ναβάλιτζναγια, γιατί κρατάτε τις στέρνες το
νεφτιύ; Να τις στίλτετε αμέσως.

— Κατάλαθα. Κατάλαθα κεφονίζι το μεγάφωνο.
Κε το ίδιο πιδά πάνο στο πόδι-τυ, θαρίς από ζίλο.

— Ντισπέτζερ. Στο ξελέχτορα ο σταθμός Λενιν-
γράντ—επιδατικός. Το ίκοσι ἓνα ἴνε ἔτιμο. Ατμομηχανή
Ἰλκα εκατόν εκσίντα τρία, μηχανικός ο Χαριτόνοφ.
Βαχόνια δέκα πέντε, ἄκσνες εκσίντα, βάρος το τρένο
εφτακόσι τριάντα ενέα τόνι, τα φρένα εκσετάστικαν,
αρχικοντόχτορας ο Σίσοβ...—δίχος να πάρι ανάσα εκ-
τομίζι το μεγάφωνο. Κι' αρχινάι να σφιρίζι σαν θραστό
νερό.—Να στίλουμε το ίκοσι ενέα; Να στίλουμε;

— Στίλτε-το.

— Ντισπέτζερ. Ντισπέτζερ με διάφορες φωνές
φονάζει το megaphone -- το εκατό σαράντα πέντε θγίκε
απ' το Κόλμπινο... Ντισπέτζερ, εγώ ήμε το Ριάμποδο...
Ντισπέτζερ, εγώ το 'Ομπυχοδο...

Αν ακύσι στην πόρτα το ντισπέτζερ κανένας δε θα
πιστέψει, ότι βρίσκουμε μόνος στην κάμαρα. Φένετε σαν
να γίνετε έκταχτι σινεδρίασι στην κάμαρα-μυ. Σαν να
μιλύν, φονάζουν, μαλόνουν ο ένας ίστερα απ' τον άλλο
ίκοσι άνθρωπι.

Νά τι έγινε μια φορά. Μυ στίλανε με γράμα ένα
σινოდό. Κσέρετε τος σινოდός τον θαγονιόν; Λιπόν, έτσι
χτιπύσε στην πόρτα. Μα εγώ δεν ακύγο. Χτιπά - μα
εγώ καμιά προσοχή. Τότε άνικσε απότομα την πόρτα
όίγος άδια -- πως κσιπάστηκε... Κε τόςκασε.

Το παλικάρι, όπως φένετε, ήτανε νιόβγαλτο στο
σιδερόδρομο. Ενόσο στεκόταν πίσο απ' την πόρτα-μυ,
άκουσε ίκοσι διαφορετικές φωνές στην κάμαρα. Άνικσε
την πόρτα: όλέπι έναν άνθρωπο, χάθικαν όλι ι άλι σαν
να τος κατάπτε το πάτομα.

Πός να μι φοβίθ! ο άνθρωπος;

3.

Σ'φωνα με τον κανονίζμό δεν κάνι να μπένι κα-
νένας στην κάμαρα το ντισπέτζερ. Κι' ότε χριάζετε.
Μπισ δε μπισ το ίδιο κάνι, να κυθεντιάσο την όρα τις
ιπιρεσίας δεν μπορό. Το megaphone αδιάκοπα τυμπανίζι.

τ' αργιὰ, — αχὺς καὶ φοβᾶσε νὰ μι χάσις καμιά λέκσι.
Γιατί δὲν ἴνε κύφιος αργῆς ἡ λέκσις — ἴνε τὰ τρένα, πὺ
έρχυντε. Σὺ φονάζει στ' αργί το μεγάφονο καὶ εἰ στο
μικρόφονο το απαντάς. Μιλάς, μιλάς, διατάζεις διόχνεις,
κσεφονίζεις. Κι' ἴσε σα νὰ θρίσκεσε ολόκληρος κάτω απ' τὴν
πρέσα. Τ' αριστερό χέρι στὴν κασετίνα. Στο δεξιὸ μολίθι.
Το μολίθι το σέρνεις πάνω στο γράφικα. Τ' αριστερό-σου
πόδι στο πεντάλι — πρέπει ὅλο τὸν κερὸ, πὺ μιλάς νὰ
θαστάς το πεντάλι. Μόνο το δεξιό-σου πόδι ἴνε λήφτερο
απ' τὴν ἱπιρεσία.

Καὶ τὰ μάτια — τὰ μάτια δουλεύουν πιότερο απ' ὅλα.
Πότε στο γράφικα κιτάζεις πότε στο ρολόγι, πότε στο
γράφικα πότε στο ρολόγι. Ὅλη ἡ δουλιά-μὺ ἴνε μετριμένι
με τὰ λεφτά. Στι θάρδια ἔχο οχτὸ ὅρες ἱπιρεσία, αργτό
κάνι τετρακόσια ογδόντα λεφτά. Νά ὅλο, ὅλο, πὺ εἴδο-
καν. Κι' ὅτε ἓνα λεφτό πιότερο. Δὲν ἔχεις ἀπὸ πυθενά
νὰ πάρεις παραπανίσιο λεφτό. Πιότερο ἀπὸ ἐκσίντα λε-
φτά δε μπορίς νὰ στραγκίσεις απ' τὴν ὄρα.

Μα γι' αργτά τὰ τετρακόσια ογδόντα λεφτά πρέπ
νὰ διόχνεις στο τρίμα-σου πενίντα ἐνέα τρένα. Νά κα κι-
λάς τὰ μάτια πάνω στὴν πλάκα το ρολογιού, πολλαπλα-
σιάζεις τὰ λεφτά με τὰ χιλιόμετρα, διερὶς τὰ χιλιόμετρα
με τὰ λεφτά, αφεράς τὰ λεφτά απ' τὰ λεφτά. Πὺς νὰ
κάνο σκέφτομε νὰ μι χάσο κανένα, πὺς νὰ κάνο ὅστε
νὰ μι μὺ χαθί απ' τὰ δάχτυλα κανένα λεφτυδάκι. Φι-
σικά, κα στα τρένα ὅνεις ἐπίσης λεφτά με λογαριαζόμ.
Μα ἀν πια πετάκεις κανένα παραπανίσιο λεφτό, — ἔτσι

ὡς το τέλος το τμήματος, ὡς το Λιμπάν θα σε εφχα-
ριστά ο μηχανικός.

Μα ὄχι μόνο τα λεφτά, μα κα τα λόγια στους
ντισπέτζερ ἴνε μετριμένα. Φλίαςρος ντισπέτζερ σὶν ιπι-
ρεσία—χαμένος ἄνθρωπος. Για ν' αφίσις να περάσι ἓνα
τρένο, φτάνουν διο τρις λέκσες, θα πῆς στο σταθμό: «Στίλ-
τε το εκατό σαράντα τρία», ἴτε: «Ανίκστε το σιμα-
τοφόρο στο ἱκοσι εφτά». Μα ο φλίαςρος θα ῥγάλι μπρος
στο μεγάφωνο ολόκληρο λόγο.

— Κόλπινο, — θα πῆ, — ἀκούστε καλά. Κόλπινο, ἐκί-
σε σας το εκατό σαράντα τρία στέκετε κάτω απ' το σι-
ματοφόρο. Στίλτε-το γλιγορότερα, παρακαλό. Τί; Χέρετε,
Ιθάν Ιθάνοβιτζ... Σῆς πὸς περνάτε; 'Ετσι, στίλτε, παρα-
καλό, το εκατό σαράντα τρία.

Με ἓνα Ιθάν Ιθάνοβιτζ χασομερά, μα δέκα τρένα
ρίχνι ὅκσο απ' το ὁρομολόγιο. Κιτάζῆς, κσεχαρβάλοσε τῆν
κίνῆσι, ο ἴδιος ο ντισπέτζερ τῆν κσεχαρβάλοσε.

Γιαφτό ἐμῆς ἔχουμε κανονισμό: για κάθε τρένο πέ-
φτι μιάμισι κυθέντα. 'Ιπες μιάμισι κυθέντα κα κλῆσε το
στόμα-σου. Το τρένο θα περάσι ὅπος πρέπι. Μα αν συ
έρχουντε σὶν γλῶσσα παραπανίσια λόγια—κατάπιε-τα. Για
τα παραπανίσια λόγια δεν ἰπάρχυνε σὶν γραμὶ παραπα-
νίσια λεφτά.

4.

'Ιδατε ποτές γράφῆκα το ντισπέτζερ; Νομίζο πὸς
δεν ἴδατε.

Ίνε ένα δίχτι, όλο ιχνογραφιμένο απ' τα αριστερά προς τα δεξιά κι' απ' τα δεξιά προς τ' αριστερά με πλάγιες κόκινες κε μαθιές γραμές. Ι κόκινες γραμές ίνε τα επιθατικά τρένα, ι μαθιές—τα φορτιγά.

Όλες αφτές τις γραμές τις κάνι ο ντισπέτζερ μόνος-του στον κερό τις ιπιρεσίας. Μα το δίχτι του δι-νετε έτιμο, τιπομένο. Στο πάνο-πάνο μέρος του χαρτιού ίνε τιπομένο μια χοντρί γραμί κε πάνο απ' τι γραμί: «Λενινγκράντ». Κάτο—άλι γραμί, αφτό ίνε ο «σταθμός Λιυμπάν». Κι' ανάμεσά-τους—ακόμα δέκα εφτά χορίζματα. Ίνε ι σταθμί — ο Τακσινομικός, Όμπυχοόο, Σλαβιάνκα, Κόλπινο, Υςακί κε τα λιπά κε τα λιπά. Έχο στο τρί-μα δεκαενιά σταθμός κε δεκαενιά γραμές πάνο στο χαρτί. Όλες αφτές ι γραμές ίνε οριζόντιες. Μα τις διαστα-θρόνυν κάθετες γραμές: για κάθε πέντε λεφτά—μια γρα-μί. Στην ιπιρεσία-μου ίνε τετρακόσια ογδόντα λεφτά—κε ενενίντα έχει κάθετες γραμές.

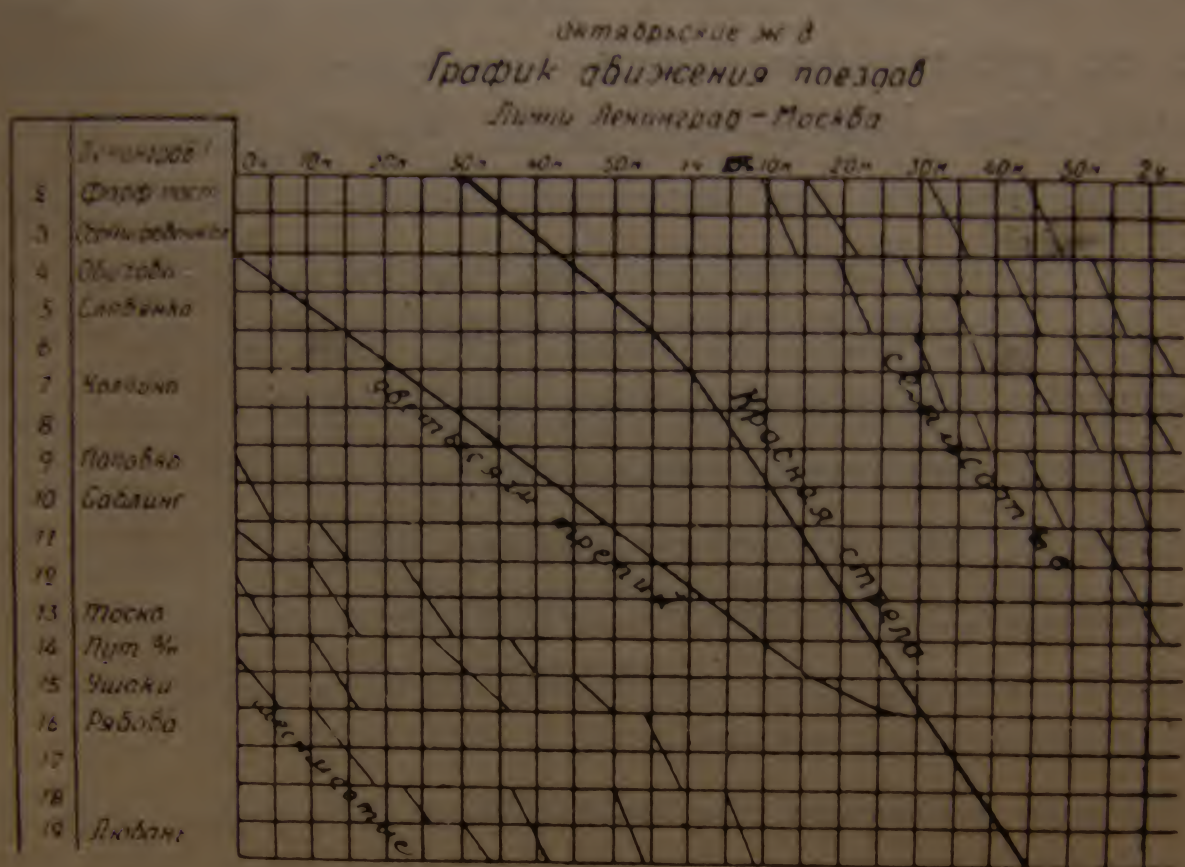
Έτσι κε ουλέθις. Βγίκε το τρένο απ' το Λενιν-γκράντιν τάδε όρα κε τόσα λεφτά. Βάζις το μολίθι στι χοντρί γραμί «Λενινγκράντ» εκί, πυ τιν διασταθρόνι ι γραμί αφτίς τις ίδιαις όρας, αφτό του ίδιου λεφτού. Κε περιμένις. Ας πύμε ίστερα από ίκοσι λεφτά, το τρένο πρέπι νάνε στι Σλαβιάνκα. Κιτάζις στο ρολόγι κι' έχεις έτιμο το μολίθι.

— Σλαβιάνκα στον κερό—φονάξι το μεγάφονο.

— Κατάλαξα— απαντάς κε διόχνις το μολίθι απ' το Λενινγκράτ στι Σλαβιάνκα. Κε πάλι περιμένις. Σε εφτά λεφτά ακόμα, το τρένο πρέπι να κσεπεράσι το μπλοκ-

ποστ στο ίκοσι ένα χιλιόμετρο. Το κσεπέραςε. Τρέχι
το μολίθι απ' τι Σλαδιάνκα στο μπλοκ-ποστ. Παρα-
πέρα το Κόλπινο. Ποπόδκα—φέθγο στην Ποπόδκα. Σά-
μπλινο—τραδός ος το Σάμπλινο. Έτσι κι' οδιγός το μο-
λίθι καταπόδι στο τρένο. Αν το τρένο πιγένι καλά, τό-

Демонстрация
Ленинград

τε κ' η γραμμή κάτω απ' το μολίθι θγένι ίσια. Μα αν
αρχίζει να θγένι όκσο απ' το όρόμο-τυ—η γραμμή το μο-
λιθιό κι' αφτί τσακίζετε. Έτσι κε δίχος τιλεσκόπιο βλέ-
πο προς πιγένι το τρένο. Κι' αν ακόμα έφιγες τριακόσια
χιλιόμετρα μακριά, απ' το ντισπέτζερ δεν κρίθεσε. Το
μεγάφωνο από κάθε σταθμό αναφέρει στον ντισπέτζερ για
το τρένο.

ΜΕΛΕΤΗ

Η δουλιά-μυ δε θάτανε βαριά, αν παρακολουθούσα μόνο ένα τρένο. Μα έχω δεκάδες τρένα, για κάθε ένα πρέπει ν' ανίξω δρόμο στο γράφικα. Το ένα το πείγα ως το Κόλπινο, το άλλο πια ως το Ριάμποβο, μα το τρίτο στέκετε ακόμα στι χοντρί γραμί σαν τελία.

Το ένα ίστερα από τ' άλλο θγένουν απ' το Λενιν-γράντ τα τρένα. Δέκα λεφτά—κε τρένο, δέκα λεφτά—κε τρένο, δέκα λεφτά—κε τρένο. Στο δίχτι-μυ ίνε όχι ξεχωριστά νίματα, μα ολόκληρες φόντες. Σοστά πάνε τα τρένα—ι φόντες ίνε ακριβός σαν να τις χτένισες με χτένι το ένα νίμα δίπλα στ' άλλο νίμα. Μα άκσαφνα σαν ν' άρπαξε ο αέρας κανένα νίμα κε το φισά σε μια μεριά. Σα να λέμα ένα τρένο θγίκε όκσο απ' το δρόμο-τυ στάθηκε μπρος στο δρόμο τον άλλον. Πιάνο αμέσος το κλιδί, φονάξο στο μεγάφονο: —«Μαζέψτε το τάδε, τριάντα πέντε νόμερο στον εφεδρικό. Βγάλτε μπρος το πενίντα εφτά.

Κσανά ισιάζτικαν τα τρένα, κσανά το ένα νίμα ίνε σιμά στο άλλο. Μόνο, τι να κάνο με το τριάντα πέντε—μ' αυτό πυ το περιμάζεψα στον εφεδρικό; Το κέρετε, έχω ακριβός καθορισμένο καθίκο: να διόκσο στο τμίμα, στο διάστημα τις ιπιρεσίας, πενίντα ενέα τρένα. Μα εγώ ένα τρένο τήρικσα όκσο.. Νά εδό ακριβός ίν' ο κόμπος. Να ρίξεις όκσο απ' τιν χειρότερι γραμί τρένο—δεν ίνε πέκσε γέλασε. Ι πιο απλί δουλιά ίνε να πετάς όκσο. Μα πως θα το χόσις πάλι ανάμεσα στα τρένα. Πως θα παραμερίσις τα νίματα τυ γράφικα για ν' ανίξις δρόμο στο τρένο, πυ κόλισε;

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ
'Αλλι φορά τυχένι: ονάθις, αφίνις το τρένο στον εφεδρικό κε εδό με το σορό θα πλακόσουν τα τρένα κε θα το κλίσουνε στο μισό δρόμο. 'Ετσι κε δίχως αφτό το τρένο θα παραδέκεις τιν ιπιρεσία. Πίρες πενίντα ενιά, έδο-κες πενίντα οχτό. Αφτό το πάθενα σιχνά, όταν ίμωνα νιοδγαλτος.

Μα τόρα δεν ίνε έτσι. Κάθεσε στην ιπιρεσία, μα στο κεφάλι-συ ίνε αριθμητικί. Σκέφτεσε, έχι λογαριαζμό να ρίξεις το τρένο στον εφεδρικό; Δε θα το κλίσουνε στον εφεδρικό τα άλλα τρένα; Θάνε καριά χαραμάδα για να κσετριπόσι στην κίρια γραμί; Κε μεγάλο θάνε το κέρδος απ' αφτό; Μετράς σε λεφτά, πολί κερδίζυν τ' άλλα τα τρένα, αν πάρο αφτό το τρένο απ' τι γραμί; Κε σε ρύθλια λογαριάζις—πόσο κάρθουνο θα κάψει άδικα, αν το κρατίσο ακίνιτο μιάμιξι όρα;

'Οχι να θάλις πια στον εφεδρικό δρόμο ένα τρένο—αφτό ίνε ι πιο ακρινί περίπτοσι. Ο έμπιρος ντισπέτζερ ένκερα θα χαμτσικίσι το μηχανοδιγό: Φίγε, τριάντα πέν-τε μι μπερδέθεσε στα πόδια-μας. Φίγε ότε ι μιρυδιά-συ να μιν ίνε. Βλέπις ίστερα από δέκα-δόδεκα λεφτά στο γράφικα—αχά κατάλαθε ο μηχανοδιγός τιν παρατίρισι. Ι τεθλαζμένι-τυ λίγισε αμέσος προς τα κάτω. Λίγισε κε ισιόνετε πια με τάλα τρένα. Ι δρόμι τον τρένον θρί-σκυντε πάλι σαν ένα νίμα δίπλα στο άλο.

Μα τυχένι, να πρέπι όχι να χαμτσικίσις μα να κρατίσις το μηχανοδιγό. Απσις μηχανοδιγί πιότερα απ' όλους μυτζυρόνων το γράφικα τυ ντισπέτζερ. Θα θγι απ' το Λενινγκράντ κε όόστυ δρόμο, όόστυ δρόμο. Σκέφτεσε,

Θά'νε κάπου στο δρόμο, μα αφτός πια έφτασε στο σταθμό. Θέλεις να τον πιάσεις στο σταθμό—μα πύ, αφτός—τῶσκασε πια παραπέρα στο δρόμο. Στα τελευταία, διατάζει τον ερχόμενο σταθμό να τῷ ανίξει το κλειδί για τον εφεδρικό δρόμο. Πέφτι εκί σε σε παγίδα. Τον κρατάς όσον κερó πρέπει κε τον αφίνεις παραπέρα είφωνα με το δρομολόγιο. Στο γράφικα, θέθεα, ι γραμί-τῷ ίνε χαλαζμένι,—ένα τέτιο τρένο εῖ παραμορφώνι τι γραμί.

Εδó πολί εκσαρτιέτε απ' το μιχα οδιγó. Ο καλός μηχανοδιγός με τα πόδια-τῷ εστάνετε, πος πάι το τρένο-τῷ. Σ' αφτόν ι ατμομηχανί δε θα χάσει τι γριγοράδα-τις. Μα αν αρχίζει ι μηχανί να χάνι δρόμο, ας ίνε κε μισό λεφτό, αμέσος τα πόδια θα το πυν στο μηχανοδιγó. Θα τραβίξει το χερύλι τῷ ρενκυλάτορα κε διόρθωσε κιό-λας το δρόμο. Μα δε φτάνι, ότι διόρθωσε το δρόμο, ακόμα έδοσε ατμό στῷς κιλίντρος για ν' αφίσει ένα λεφτό στην εφεδρία. Ο καλός μηχανοδιγός πάντα βαστά ένα λεφτό στην

εφεδρία. Κε δεν τῷ χρειάζεστε να κιτάξει το ρολόγι. Αν δεν εστάνεσε τι μηχανί-τῷ δε σε γλιτώνι ότε το ρολόγι.

Με καλό μηχανοδιγό ίνε εφχάριστο να τακσιδεύεις στην ατμομηχανή. Ιδιέτερα, αν ίνε γλίγορι ατμομηχανή ή γράμα «Σ», ίτε 'Ελκα, γράμα «Λ».

Ίδατε 'Ελκα; Ακόμα κε απ' τι φονί αρέσος τι γνορίζεις. Δεν ίνε σιρίνα—ίνε ορχίστρα. Ογδόντα χιλιόμετρα τιν ώρα, εκατό χιλιόμετρα δίνι ι ατμομηχανή. Ι φοτιά μυνκρίζι, χόνις το κεφάλι στο παράθυρο —όχι μόνο το κασκέτο—μα συ φένετε πως συ θάζι κε τα μαλιά απ' το κεφάλι. Μα ο δρόμος-τις ίνε ομαλός, κανονικός δεν κυνά ι μηχανή, δεν τραντάζι. Ο μηχανοδιγός κενόνη ένα ποτίρι τζάι, το θάζι πάνο στο καζάνι, κε το τζάι ότε καν ταραζετε. Νά αφτό ίνε δρόμος!

'Όταν πέρνις 'Ελκα στο γράφικα ίνε σαν να χάραικε κανένας με το μαχέρι πάνο στο δίχτι. Το βλέπις κε χέρεσε.

Ι 'Ελκα δεν οδιγί το κάθε τρένο. Δεν τι θάζουνε σε κανένα φορτιγο-επιβατικό, ίτε φορτιγό. Σας έπιχε ποτές να τακσιδέπσετε με το «Κόκινο Βέλος»; Νά αφτό ίνε 'Ελκα.

Νάχι να κάνι με γρίγορα τρένα ίνε μια χαρά για τον ντισπέτζερ. Αφτά δε συ χαλνόνε τι δουλιά, ακόμα κι' αν σργοπορίσι στο δρόμο το γλίγορο τρένο, στο διάστημα ενός σταθμού τον κσανακερδίζι τον κερδ-τυ. Στα γλίγορα τρένα κ' ι ατμομηχανές ίνε πρότις τάξεις κ' ι μηχανοδιγί. Κε το κριώτερο, μ' αφτές ι δουλιά ίνε παστρικά. Κάθε σταθμός έχι μπροστά-τους έτιμο το σιματοφόρο. Μιάμισι ώρα, κε το γλίγορο τρένο ίνε στο Λιμπάν έφισε στο διπλανό ντισπέτζερ.

Μα με τάλα τα τρένα ι σκοτόρα τ' ντισπέτζερ
ίνε πολί περισσότερι. Ιδιέτερα με τα φορτιγά.

5.

Τα φορτιγά τρένα τα διόχνουμε στι γραμί τι νίχτα.
Τότες ίνε πιο εβρίχορα στι γραμί. Κε τα διόχνουμε ολόκλη.
ρα πακέτα. 'Όσα έχυνε νόμερα εκσακόσια — ένα πακέτο
'Όσα έχυν εφτακόσια — άλλο. 'Όσα έχυνε νόμερα εκσακό-
σια — τρίτο πακέτο. Κε σε κάθε τρένο ος εκατό βαχόνια.
Παρ' ολίγο να φτάσι το μισό χιλιόμετρο μάκρος το
κάθετρ ένα.

Κάθε ατμομηχανί δεν μπορί να τραβίξει ένα τέτιο
πράμα. Μα ι Στζόκα — γράμα III — το τραβά. Ι Στζόκα
ίνε ι βαριά ατμομηχανί-μας. Ι Στζόκα — φονάζι με
μπάσο. Τέτια φονί τις επιτρέπι ο κανονίζμός.
Μ' αν τι οίς δεν ίνε πολί μεγάλι ατμομηχανί. Κε
δεν πιγένι ζβέλτα — πολί απέχι απ' τιν 'Ελκα. Ι τροχί

τις Στζόκας ίνε σα δόντια — μικρί, κε γαντζοτί. Ι 'Ελκα
τρέχι γλίγορα, γιατί έχι μεγάλους τροχός. Γυρίζι τον τρο-

γὼ κε μονομιάς πῆγε μπρὸς μισὶ δεκάδα μέτρα. Μα ἰ
Στζόκα δε θιάζετε, βαριά στρόνι τον τροχό-τις πάνω στις
γραμμές κε γι'αφτό νά τι θυνά τραβά.

Σέρνουντε τα φορτιγά, βονκύν, θα σιρτύν πέντε-
έξει σταθμός κε θα σταθύν. Πρέπι να πάρυνε νερό στο
τέντερ, να σικόσυν τον ατμό ος τιν πλέρια πίεσι. Κε ενός
ετέχετε το φορτιγὸ στο σταθμό, στον ντισπέτζερ, στο
γράφικα κσεφιτρὸνι ολόκληρο σκαλοπάτι. 'Όσο περισσότερα
λεφτά σταμάτιμα, τόσο πιο πλατί ἴνε το σκαλοπάτι.
Βλέπισ ἴστερα απ' τιν ἱπιρεσία στο γράφικα κε τα
φορτιγά τρένα συ ἱχνογραφίζανε ἴκοσι σκαλοπάτια.

Πιο χιρότερο πράμα δεν ἱπάρχι, απ' το σταμάτιμα
πάνο στο δρόμο, τότε τα φορτιγά πιγένυν το ένα στο ζβέρ-
κο τυ ἄλυ. Αρχίζυνε να φρενάρυν, σταματὸν ὅπου τίχι—
χάθικες κε σι μ'αφτά. Θα σταθῖ κανένα εφτακόσια νύ-
μερο—χίλι τὸνι πάνω στὸς τροχὸς,—ἴστερα δεν το
κυνάς απ' τον τόπο-τυ. Ἰδιέτερα το χιμόνα με τιν πα-
γονιά. Λιγάκι χιονάκι τυ πέφτι στὸς τροχὸς,—κιτάζις
πάγοσε κιόλας στὸς δρόμους. Πάνε να το κσεκολίσις.
Δὸς-τυ εργάτες με φτιάρια, διόχνε απ' το γιτονικό
σταθμὸ το σκυντιστίρι (τολκάτζ).

ἽΟτι κε να πῖς ἴνε δουλιά γεμάτι σκοτύρες να
οδιγίσις τα φορτιγά τρένα εἴφονα με το γράφικα.
Γεμάτι σκοτύρες, μα χριάζετε. Δίχος φορτιγὸ τρένο δε
μπορίς να κυθαλίσις σὶν πόλι ὅτε σιτάρι, ὅτε τύθλα
στὶς νοβοστρόικες, ὅτε τράκτορ στα κολχόζια. Ακόμα κε
τα επιθατικά τρένα δε θα μπορὸσανε να πάνε δίχος τα
φορτιγά. Κάρθουνο γιὰ το γράμα «С» κε νέφτι γιὰ τιν

Έλκα—πιος κυθαλάι; Τα φορτιγά.

Το πρώτο μέρος πρέπει να κατέχυνε στον πραγματικό ντισπέτζερ τα φορτιγά.

6.

Όλα αυτά τα εκακόςια, εφτακόςια, ενιακόςια νόμερα θγένουν τι νίχτα στι γραμί απ' τον Τακσινομικό σταθμό.

Όταν φέδγετε με το τρένο, απ' το Λενινγκράντ μπορίτε ι ίδι να δίτε τον Τακσινομικό σταθμό. Απλόνετε σε πέντε—έκσι χιλιόμετρα. Τέτιος σταθμός ιπάρχι όχι μόνο στο Λενινγκράντ, μα κε σε κάθε μεγάλη σιδεροδρομική διαστάθροςι.

Τα επιβατικά τρένα δε σταματύνε στον τακσινομικό σταθμό. Εκί δε' θα δίτε ότε χτίριο σταθμό, ότε πλατ-

φόρμες—μόνο καθαρός κάμπος. Κε στον κάμπο ράγιες. Σαν να πέρασαν τον κάμπο με αλέτρι κε σε κάθε αθλάκι να θάλανε ράγιες—τόσες πολές ίνε εκί. Κε

πάνο ε' όλες τις ράγιες στέκουν βαγόνια. 'Αμα όις από
πάνο τις στέγες ίνε σαν ολάκερι πόλι.

Τον τακσινομικό σταθμό ίνε πιο καλά να τον σινκρίνι
κανένας με το σακί. Απ' το προί ος το βράδι, απ' το
βράδι ος το προί το γεμίζυνε με φορτομένα βαγόνια. Από
κάθε εργοστάσιο στον Τακσινομικό ίνε θαλμένοι δρόμοι.
Φορτόνυνε στην εργοστασιακή αθλί τα βαγόνια, τα σφρα-
γίζουν με μολίβια όπος ίνε καθορισμένο,—κε πάι το
βαγόνι στον τακσινομικό.

Οδιγόν τα βαγόνια απ' τις εργοστασιακές αθλές
στον τακσινομικό κε πίσο ιδικές ατμομιχανές—Οθέτζκες.
Τις λένε Οθέτζκες γιατί στο τέντερ έχυν τα γράματα «Οθ»
Μα δεν ιπάρχυν πιο φοναλλάδικες ατμομιχανές. Θα πο
ανιχτά, ι Οθέτζκες έχυνε διαπεραστική φονί. Θα μαζε-
φτόνε στον τακσινομικό κε θα δόσουν τέτιο κονσέρτο, π
ς ο πονόν τ' αρτιά. Καλά, πυ ο σταθμός ίνε όκσο απ'
τιν πόλι.

Κε νά μια φορά τι έγινε. Αλάκσανε ι εργάτες το
ντεπό τι σιρίνα μιας Οθέτζκας,—ίτε για να γελάσουν
τόκαναν αφτό, ίτε γιατί παρακάλεσε ο μηχανοδιγός, πυ
αγαπούσε τι μουσική τις ατμομιχανίς. Μονάχα διδόσανε
στιν Οθέτζκα μια τέτια σιρίνα, πυ ποτέ δεν τιν ίχε
ακόμα ότε κε ι 'Ελκα. Ολότελα σαν κόρο. Τραβιά ο
μηχανοδιγός το χερόλι κε τραγουδά ι Οθέτζκα με τρις
—τέσερις φονές. Νομίζυνε, πως στι γραμί κιλιέτε κάπια
νέα υπερταχία ατμομιχανάρα, μα ίνε μόνο ι Οθέτζκα
№31-47, πυ έρχετε απ' τυς πλάγιωσ δρόμους. Κε μά-
λιστα ι πιο παλιά Οθέτζκα, πυ φτιάστηκε στα 1901.

Περπατά διαστικά με τος μικρός τροχός κε φονάει με
κσένι φονί.

Σ' όλο τον Τακσινομικό αφτί τι μέρα ήταν ανα-
κατοσιά.

Μα ι άλες Οθέτζκες σε τίποτα δε διαφέρουνε ι μια
απ' τιν άλι, μόνο έχυνε διαφορετικά νόμερα.

Αφτές ι μηχανύλες ίνε ζθέλτες. Θα μαζέψουν τα
θαγόνια, θα τα θάλουν στους δρόμους, κ' εκί θα τρέκουν
κ' εδό θα προφτάσουν. Ολόκληρα μερόνιχτα πιγενοέρχιντε
ι Οθέτζκες στον Τακσινομικό. Μερικές φορές θα σπρόκουν
τρεις—τέσερες χιλιάδες θαγόνια απ' τα εργοστάσια στο
σταθμό, — κε κιτάζις για μια νίχτα κε τα τακσινό-
μισαν τα χορίσανε σίφωνα με τις αντρέσες, τα θάζουν το
εια κατόπι στ' άλο. Θα περάσι ο σινδέτις, θα θιδόσι τα
θαγόνια τ' ένα στ' άλο— κε έτιμο το τρένο.

Ο Τακσινομικός δίνι ανάφορά στον ντισπέτζερ.

— Παραλάβετε.

— Κατάλαδα, —απατά ο ντισπέτζερ.

Δεν ίνε ι δουλιά τις Οθέτζκας να πάι το τρένο σε
μακρινό δρόμο. Εδό πια απ' τος εφεδρικούς δρόμους κιλόν
ι Στζόκες. Ι σκιματιστές κσεσκαλόνουν τιν Οθέτζκα, θα
κσεφονίσι για αποχερετιζμό κε θα φίγι για τι δουλιά-τις.
Κ' ι Στζόκα θα τις απαντίσι με μπάσο κε θα πάρι το
τρένο στο γάντζο.

Απ' αφτό ακριθός το λεφτό το τρένο πέφτι στο
γράφιχα το ντισπέτζερ.

7.

Μα ίνε κακός εκίνος ο ντισπέτζερ, πυ δε θέλι να κσέρι τίποτα άλλο απ' το γράφικά-τυ. Για ν'άνε τάκσι ετι γραμί πρέπι ο ντισπέτζερ μερικές φορές να φένετε ο ίδιος ετι γραμί. Φιςικά, όχι τιν όρα τις ιπιρεσίας— τότε ότε θίμα δε μπορίς ν' απομακρινθίς απ' το μεγά-φονο. Νά, τις λέφτερες όρες δεν ίνε άσκιμο ετ' αδέρφι-μας να καθίσι ετιν ατμομιχανί κε να τακσιδέπσι εστο τρίμα. Θα πας κε μόνος με τα μάτια-συ θα δις, γιατί είμερα τρις όρες στεκότανε ι στέρνες ετι Ναβάλοτζναγια εστο κσεφόρτομα, ίτε για πια ετία εστο Ριάμποδο κάθε φορά κρατόν τα τρένα κάτω απ' το εματοφόρο: ο εματοδοτίς εκί χάςκι, ίτε ο εφιμερέδον τυ σταθμού ίνε χαλδός;

Μόνο το καλύτερο απ' όλα ίνε ο ντισπέτζερ να τακσιδέβι όχι με το επιδαιτικό, αλλά με το φορτιγό. Με το φορτιγό πολύ λιγότερο τον περιμένουν. Κι' αφτό τυ ίνε βολικό. Θάρτι επί τόπου κι' όλα θα τα δι δίχος εκσο-ραιζμό.

Εγώ δεν αφίνο, ότε ένα εκσάμερο, δίχος να πε-ταχτό ος το Λιερπάν. Γιαφτό πια ίμε ίςιχος για το τρίμα-μυ, όταν ίμε τις ιπιρεσίας. Κε το Ριάμποδο κε το Όμπυχοδο κε το Τόζνο κι'όλους τυς άλλος σταθμούς τυς κσέρο τώρα όχι μονάχα απ' τι φονί, μα μπορό να πο κε εστο πρόςοπο.

Θα γράψεις, όταν ίσε τις ιπιρεσίας, τι εἶναι χάλιας το γράφικα-ς, τους οπεράτορες, που δε δίνουνε, τις πλιροφορίες για τα τρένα, τους εφμερέδοντες το ντεπό που δε ζῦδοσαν ατμομιχανές ένκερα,—κε ίστερα θα πας κε φιλικά θα κυβεντιάσεις μ' αφετός.

Θιμούμε, πως μια φορά κόλισε απ' τον εφμερέδοντα στο σταθμό Σάλμπινο το φορτιγό №631. Πίγανε με εξαγογικό φορτίο, με μιχανές τελεφεύ μοντέλο για το μοσκοδίτικο εργοστάσιο «Σαρικοποτσίπνικ». Αφετές ι μιχανές παρανκέλθηκαν επίγοντα απ' το εκσοτερικό, πλιρόσανε γιαφετές χρισάφι. Στο πόρτο το Λενινγκράντ οργάνόσανε ιδιέτερο συμπότνικο για το κσεφόρτομα το βαποριού. Εκί δα επί τόπου στο πόρτο σκιμάτισαν το τρένο, δίχος κανένα Τακσινομικό σταθμό κε το μεταφέρανε σε μας στον κιριότερο δρόμο.

Εγώ τῶστιλα με μαρσρύτ τριπομένο ανάμεσα στ' αλα τρένα με πιο μεγάλη ταχίτιτα απ' το Λενινγκράντ ος την Μόσχα δίχος ανάπαψι.

Αφετί τι μέρα ακριθός ετιμάστικα να πάγο στι γραμί. Παράδοσα ιπιρεσία στις 8 ι ὅρα το προί κ' έφίγα με το εκσοχικό τρένο.

Φτάνο στο Σάμπλινο. Κιτάζο απ' το παράθιρο το τρένου κε τί να δο: αντίκρι-μας στέκετε κάπιο μακρό φορτιγό τρένο, κε σῶλα τα θαγόνια γράφι με κιμολία: Μόσχα, Μόσχα, Μόσχα.

Νά λιπόν, έτσι το φορτιγό-μου εκσπρές πιγένι δίχος ανάπαψι. Πέρασε σφράντα χιλιόμετρα κε κόλισε στο

Σάλμπινο. Το όλο έχει να πάει ακόμα εκατόσια χιλιόμετρα ως τη Μόσχα.

Πιθό απ' το βαγόνι (πριν δε σκεφτόμυνα να πάγο στο Σάμπλινο) κε τρέχο να βρο τον εφμερέθοντα το σταθμό. Μυ έτιχε στο δρόμο ο ρινοδός απ' το μοσχοδίτικο φορτιγό.

— Γιατί—ροτό—στέκετε εδó;

— Νά, ο εφμερέθον τ' άφισε.

— Πός τ' άφισε, γιατί;

— Δεν κέρο. Ετιμάζετε να κάνι είνδεσι. Τυ στέκετε, εδó κάπιο βαγόνι απ' το περαζμένο μερόνιχτο κε θέλι να το νατρακιλίσι ως το Λιμπάν πριν τον αρπάξει ο ντισπέτζερ.

— Έτσι ε—λέγο—πριν να τον αρπάξει.

Κιτάζο — κι' ο ίδιος ο εφμερέθον παρυσιάζει. Κε-τρίποσε κάτω απ' το τρένο.

Με ίδε—κε παρ' ολίγο—να τριπόσι πίσο κάτω απ' το τρένο.

— Τί ίνε αφτό—ροτό—σε εας αναπάθετε το μοσχοδίτικο;

— Το μοσχοδίτικο — λέγι—τόρα θα το δόχυμε έκσοδο.

— Κε γιατί ως τα τόρα δε δόχατε; — Δεν προφτάσαμε, είντροφε ντισπέτζερ, έπρεπε να κιτάκουμε όλα τα κυζινέτα, κε σε τρία βαγόνια ακόμα χίσαμε κσανά λάδι. Στο Λεβινγκράντ δεν τα καλοκιτάκσανε κε νά σε μας σταμάτιμα.

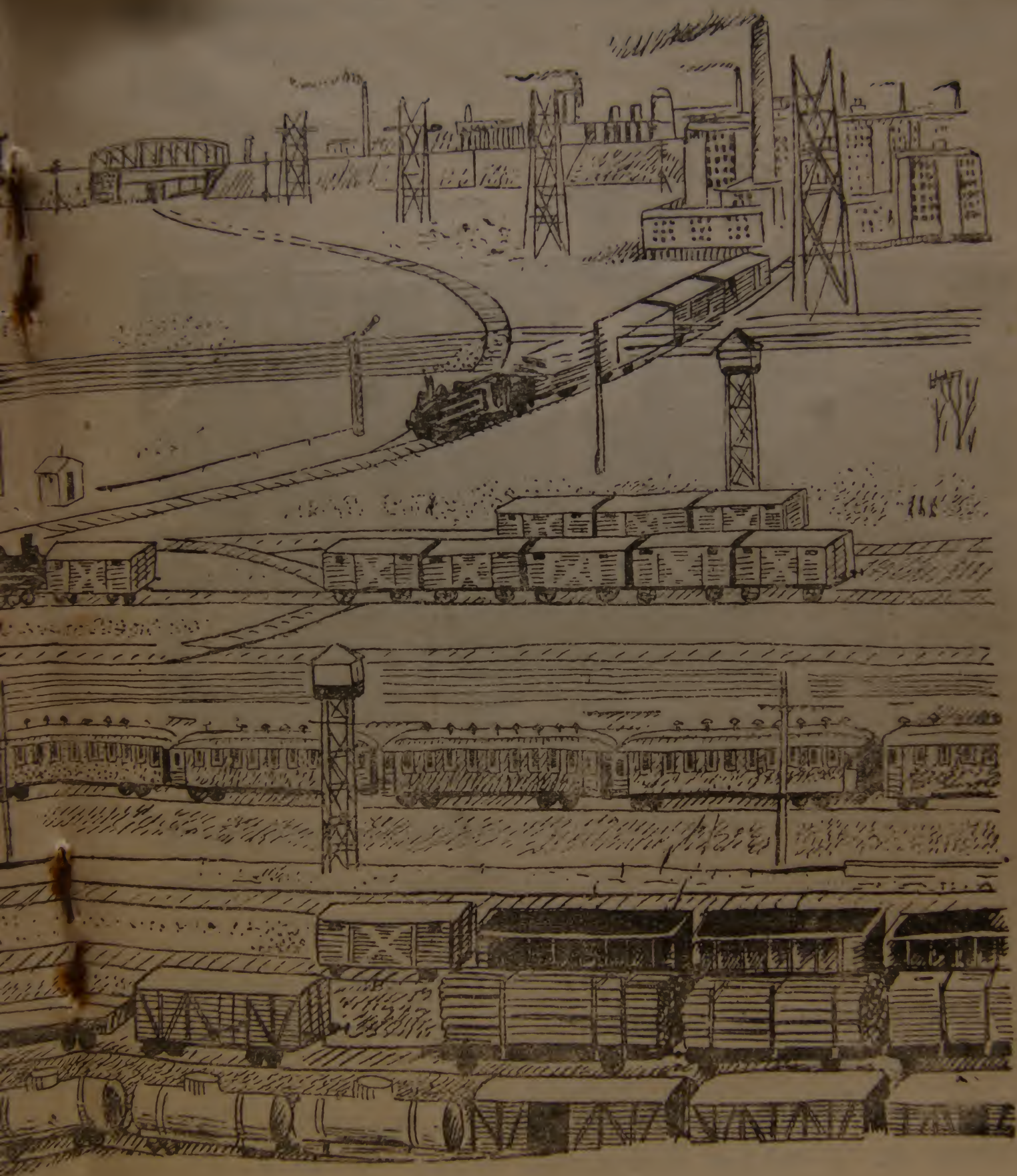
— Α έτσι,—λέγο—μ' άλα λόγια το Λεβινγκράντ

Мелехин

φτεί... Μα τί ίνε κίνο το βαγονάκι πύ το σκαλόνετε
στο ενδιάμεσο τυ μαρσρύτ;

Ανιγόλλισε τα μάτια ο εφμερέβον, κ' εγώ τραβό
για το σελέχτορα—καλό τον ντισπέτζερ τυ Λενινγκράντ
τον αντικαταστάτι-μν).

— Πός έχετε σιμιομένο το μοσχοδίτικο φορτιγό;
— Σταματιμένο στο Σάμπλινο—απαντά—στέλνο εφε-
δρική ατμομηχανή.

— «Νά,—σκέφτυμε καταφερτζίς εφμερέβον. Στον
καθένα λεί κι' απ'ένα διαφορετικό πσέμα. Σε μένα—ότι

τρένα τα κυζινάτα, κε στο Λεβινγκράντ, ότι ο μηχανο-
δηγός μαζέει ατμό. Θα το μαζέψω εγώ ατμό».

Βγήνο στην πλατφόρμα, μα το μοσχοβίτικό-μου πια
μαζέει τιν υρά έχσο απ' το σιματοφόρο.

Νά πόσο θα γρίγορα τ'όστιλαν, ίτε όπος λένε σε
μας «τ'όσπροκσαν».

Με τον εφιμερέθοντα αψτόνα γρίγορα κσεκάνανε:
τον «σπρόκσαμε» επίσις.

8.

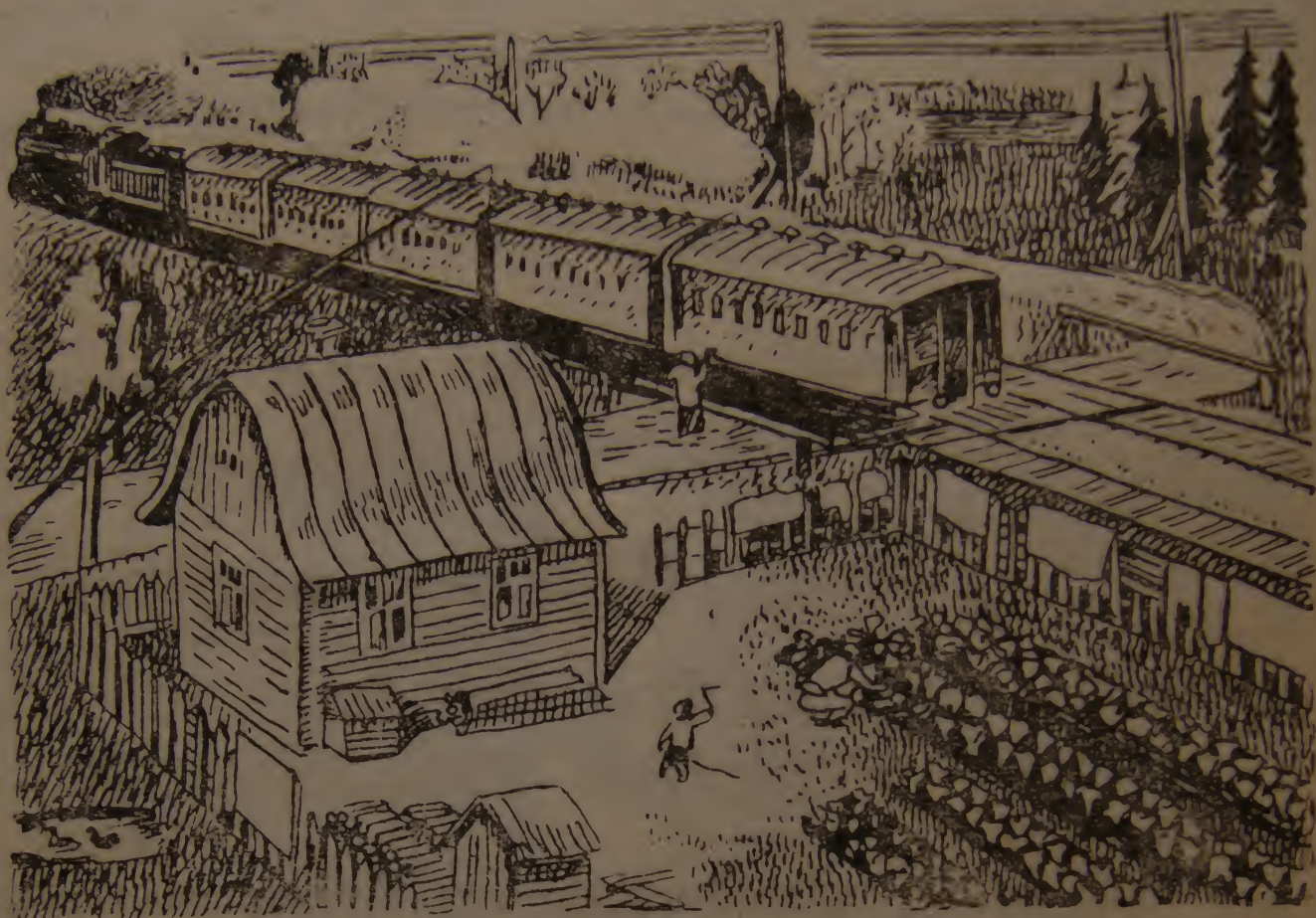
Βέθξα, αμέσος δεν έγίνα ντισπέτζερ.

Θιμόμε με φέρανε πρότι φορά στην ιπιρεσία του
ντισπέτζερ.

Ίμε παλιός σιδεροδρομικός καπνιζμένος πέρα-πέρα
απ' τον καπνό τις ατμομηχανίς.

Ο οχτοβριανός-μας δρόμος ακόμα λεγότανε Νικο-
λάεθσκι, ακόμα σε μας τιπόνανε πάνο στα μπιλιέτα δι-
κέφαλος αετός, ακόμα γενεράλι με μαντίες με πράσινη
ρόδρα διεικύναν το δρόμο, — κ' εγώ πια δ'ύλεθα. Ίμ'να
ς'ένα σταθμό, δεφτέρας τάκσις τηλεγραφιτίς, χτιπόσα στιγ-
μές γραμές για ίκοσι πέντε ρύθλια το μίνα. Τότε λι-
πόν, κάθε σταθμός δ'ύλεθε για τον εαυτό-του — δίχος
κανένα ντισπέτζερ. Όπος καταλάθνε έπερνε κ' έστελνε
τα τρένα κε τ'άριχνε στον εφεδρικό δρόμο. Κε ι κίνισι
θα ήτανε στην υσία τιποτένια. Τυς κλιούχες κε τυς
φίλακες του δρόμου, δεν μπορούσε να τυς πια σιδεροδρομι-
κός, μα περισσότερα ήταν περιβολάρ.δες. Θα κσετριπόσι ο

κλειδύχος απ' το περιβόλι-τυ θα φτιάξει το κλειδί για το τρένο ίτε θα δίκσι μια πράσινη ριμεύλα, — κε κσανά βοτανίζι το σαλγάρι.

«Ντισπέτζερ» — κε λέκσι τέτια εμís δεν ακύσαμε κίνους τος κερύς... Η ιπιρεσία τυ ντισπέτζερ φάνικε σε μας με τιν επανάστασι. Στην ικονομία — πλάνο. Στο εργοστάσιο — πλάνο. Αφτό θα πι, ότι κε τα φορτία με το ριθερόδρομο πρέπι να τα κυδαλόμε με πλάνο.

Νά εδó ακριβός χριάστηκε ο ντισπέτζερ με το γράφικα. Τον καθίςανε να διεφθίνι όλους τος σταθμούς, όλι τιν κίνισι τον τρένον.

Κ' εγώ τον κερὸ εἶκο δούλεδά σε σταθμό πρότις
κατιγορίας, σε μεγάλο σταθμό.

Κι' ὄχι τηλεγραφίτις, μα βοιθός σταθμάρχι. Εἰκί
μάζεψα πέρα. Τιν κίνισι τον τρένον κι' ὅλο το σιδερο-
δρομικό μηχανισμό τον ἱκερα πέρα-πέρα. Νά λιπόν κε
με διορίσανε ντισπέτζερ, με πύγανε στὴν κάμαρα τῆς ἐπι-
ρεσίας, στὸν πρότο κίχλο. Ολόκληρι ὁδομάδα στεκόμυνα
στο τραπέζι το ντισπέτζερ. Κίταζα πὸς ο ντισπέτζερ
περιφέρει το μολίθι πάνο στο χαρτί. Κ' ἴστερα με κά-
θισε ο ντισπέτζερ στο τραπέζι, μα ο ἴδιος στάθηκε κον-
τά-μου, πίσο-μου.

Ἄρχισα κ' εγώ λίγο-λίγο νὰ ἱχνογραφοῦ το γράφικα.
Ὅταν ὅλα πύγεναν καλά, δούλεδά μόνος-μου. Μα μόλις
μου κσεπιδύσε κανένα τρένο ἀπ' τιν ὄρα-τω, — αμέσως γί-
ριζα πίσο στο ντισπέτζερ.

— Πὸς; — ροτό.

— Ἐτσι κ' ἔτσι, — μου λέει.

Δούλεδάμε μαζί μ' αὐτόν πάνο-κάτο ἓνα μίνα — καλά
πύγενε ἡ δουλιὰ. Κ' ἴστερα ἔφγιε κίνος ο ντισπέτζερ.
Ἐφγιε κε μ' ἄφγιε μονάχο με το γράφικα, το σελέχτορα
κε το μεγάφονο.

Περιφέρνω το μολίθι πάνο στο γράφικα, μα δὲν
μπορὸ νὰ σιμαζέψω τῆς σκέψες. Το μεγάφονο μου κσε-
φονίζει στ' αὐτιά, ροχαλίζει, το μολίθι-μου σπάνι. Ὅλο κε
χάνο το λογαριασμό ἀπ' τὰ τρένα. Νά, σκέφτομε, θα
κσεχάσω κανένα, νά δε θα το πάγο ὡς το Λιμπάν.

Γιατί αὐτὰ ἴνε τρένα κι' ὄχι πιόνια στα τετραγονάκια
τῆς ντάμας. Θα τα μπερδέψω ἐδὸ, θα τα στριφογίρισω —

ε'όλη τι γραμί θα γίνει άνο-κάτο: κε σίνκρ'ες κε τσακί-
ζματα κι' ο διάβολος κσέρι τι. Τ' αφτιά-μυ κένε, ι καρ-
δά-μυ χτιπά σαν τι καρδιά τυ πιαζ-μένου κυνελιό, μα να
το σκάσις δεν κάνι.

Νά έτσι τιν έπαθα.

Το μεγάφονο με ροτά:

— Να στίλουμε το εκατόν έντεκα, να στίλουμε;

Μα εγώ απ' το φόβο κε τι θιάσι κι' ο ίδιος δεν κσέρο,
να το στίλουν, ίτε να μιν το στίλουν. Κε στο γράφικα
δε μπορό ακόμα να το θρο. Νά, όταν θα σε μένα στιν
πλάτι-μυ στεκόταν ο ντισπέτζερ, έτσι αμέσος οπιοδιποτε
τρενο τ'όθρισκα. Μα εδó άκσαφνα όλα τα τετραγονάκια.
όλες ι γραμές μπερδέφτικαν, —πραγματικί αραχνιά.

Μ' αντικατάστισαν όπος τόρα θιμούμε, α'ρ.θός ι όρα
ίκ'σι τέσερις—για σας ι όρα δόδεκα τις νίχτας. 'Ιρτε ο
αντικαταστάτις ντισπέτζερ. Κίτακσε στο γράφικά-μυ κε
καλά, όλα τα τρένα θρέθικαν στι θέσι-τους. Παράλαθε
από μένα τιν ιπιρες'α. Μα εγώ θαστιύμε απ' τον τίχο,
απ' τιν κάρμαρα τυ ντισπέτζερ σίρτικα όκ'ο κε μεταθίας
νατέθικα τι σκάλα.

Νά πος έμαθα.

Περαζ-μένι δουλιά, μα πολί κερó δεν πίγενε ι γλό-
σα-μυ, δε μ' άφινε ι σινίδισι να ονομάσο τον εαφτό-μυ
ντισπέτζερ. Τόρα τι. Τόρα μπένο στιν κάρμαρα τις ιπι-
ρεςίας, σα στο σπίτι-μυ.

Επιθεορό το ρολόγι, κιτάζο το σελέχτορα, το γρά-
φικα, φιλομετρό το ιμερολόγιο κε στο τραπέζι. Τα χέ-
ρια κε τα πόδια μόνα-τους πιγένουν στον τόπο-τους κι'

αρχίζουν να δουλεύουν: το ένα χέρι γυρογραφεί το γράφικα, το άλλο γυρίζει το κλειδί του ελεγκτορα, και το πόδι πατά το πεντάλι.

Κ' η χειρότερη φροντίδα είναι τι στιγμή ίνε πως να περάσω τα τρένα, ώστε να μη θρίσκετε ύτε ένα μα-
ραμένο νήμα πάνω στο γράφικα. Για να φύγουν και τα
πενήντα ενιά τρένα δίχως ύτε λεφτό καθιστέρεισι στη δι-
πλανή κάμαρα.

Τιχένι να το καταφέρεις έτσι να δουλέψεις. Τότε
λιπόν, ίστερα απ' την ιπιρεσία χαρούμενα, απ' το τρίτο
πάτομα ως κάτω, κατρακιλάς σαν μαθητής. Μα τιχένι,
να πιγένεις απ' αφτί την ίδια σκάλα κάτω και να σκέφτε-
σαι: μα να σε δέρυνε δε σ' έδωσαν, κι' όμως έπρεπε. Η
γραμές στο γράφικα-σου διασκορπίστικαν, αποχορίστικαν.
Μπρος στον αντικαταστάτη τις ιπιρεσίας ίε ντροπή!

Στέκεσε στη σκάλα και ροτάς τον εαυτό-σου: πός
λιπόν έτσι θήκε, σίντροφε ντισπέτζερ;

Φτένε η μηχανοδιγή; 'Όχι, η μηχανοδιγή ταχτικά
οδήγισαν τα τρένα. Η εφμερέθοντες στους σταθμούς; Κι'
αφτί δε χάσκανε—τι δουλιά-τους την έκαναν. Η σιματοδότες;
Η κοντόχτορες; Η σινδετές; Η φίλακες του δρόμου; 'Όχι
καλέ όλι αφτί καλά δούλεψαν, εχτέλεσαν τις διαταγές-σου.
Εδὸ και το παραδέχεσε: ο ίδιος φτες—αλό βιάστικες κι'
αλό χασομέριζες.

9.

Το πιο δύσκολο στη δουλιά-μας ίνε να λίνεις προ-

δλίματα ντισπετζερικά. Ιπάρχουν προδλίματα πιο πολί-
πλοκα κε πιο απλά, μα πρέπει να τα λίνις αμέσως, κά-
ποτε στι στιγμή.

Κάποτε ανανκάζεσε να ριπσοκιντινέθις, παρ' όλῳ πυ
απ' τον κανονίζμό δεν επιτρέπετε. Μα όλα δε θα τα
προδλέπι ο κανονίζμός. Γιατί ο κανονίζμός ίνε υπολο-
γιζμένος πάνο σε κανονικό γράφικα.—ας πόρμε, σε 59
τρένα.

Μα κσαφνικά συ κσεφित्रόνι κάπιο εκσιχοστό, ακόμα
κε εκσιχοστό δέφτερο κε τρίτο σε κσεπετύνε;

Νά θγάλτα πέρα, όπος θέλις. Θέλις δε θέλις ρι-
πσοκιντίνεθε. Αλίθια για κάθε ριπσοκιντίνεθμα εσι θα ίσε
ιπέφθινος. Αφτό δεν πρέπει να το λιζμονάς.

Ο κανονίζμός, κανονίζμός μα πρέπει νάχις το κε-
φάλι-συ πάνο στις πλάτες. Ας πάρουμε, για παράδιγμα,
τις αργοπορίες. Σίφωνα με τον κανονίζμό, τα τρένα δεν
πρέπει καθόλν ν' αργοπορούνε. Μα αφτά μερινές φορές
αργοπορύν. Νά κε χτιζε νέες κομπινάτσες στο γράφικα.

Κι' αφτό καλό, αν μόνο ένα τρένο αργοπορί, μα
αν έχις διο τέτια, τρία, ίτε ακόμα πιότερα;

Εδó πια πρέπει να γίνις ολότελα ταχιδαχτιλουργός,
ζονκλέρ: το ένα άρπακστο, μα κε τάλο μιν τ' αφίνις, κε
το τρίτο πιάστο.

Κε το κιριότερο—μι δίχνις, ότι σινχίζεσε, ίτε αμ-
φιθάλις. 'Εδοκες διαταγί—βάστα-τιν. Μα σαν θ' αρχί-
σις ν' αλάζις τις διαταγές-συ, να τραθλίζις στο σελέχτορα—
σίγυρα πας χαμένος. Τα χάνυνε όλι στι γραμί κε θ' αρ-
χίσουν να τα μπερδέθουν. Ο εφιμερέθον θα κοντοσταθί, ο

σηματοδότης θα εικόσει το φτερό του σηματοφόρου στην έξο-
δο και μπρος στην ατμομηχανή θα τον κλίσει με τρία
φτερά—στην εφεδρεία. Ο μηχανοδιγός τέλος θα τα μπερ-
δέψει και θα δώσει δρόμο στο τρένο ολοταχώς. Νά και θα
χουθεί το τρένο μέσα στο αδιέξοδο, θα τσακίσει σε κομα-
τάκια τα βαγόνια.

Καλύτερα, λιπόν, να ριπσοκιντινέθεις, παρά να τρα-
βλίζεις.

Μου έτιχε ένα τέτιο περιστατικό.

Έστειλνα όχι πριν από πολύν καιρό, μηχανές—χυ-
νιά τον ιπσικάρμινον—στα Υράλια για το Μαγνιτοστρόι.

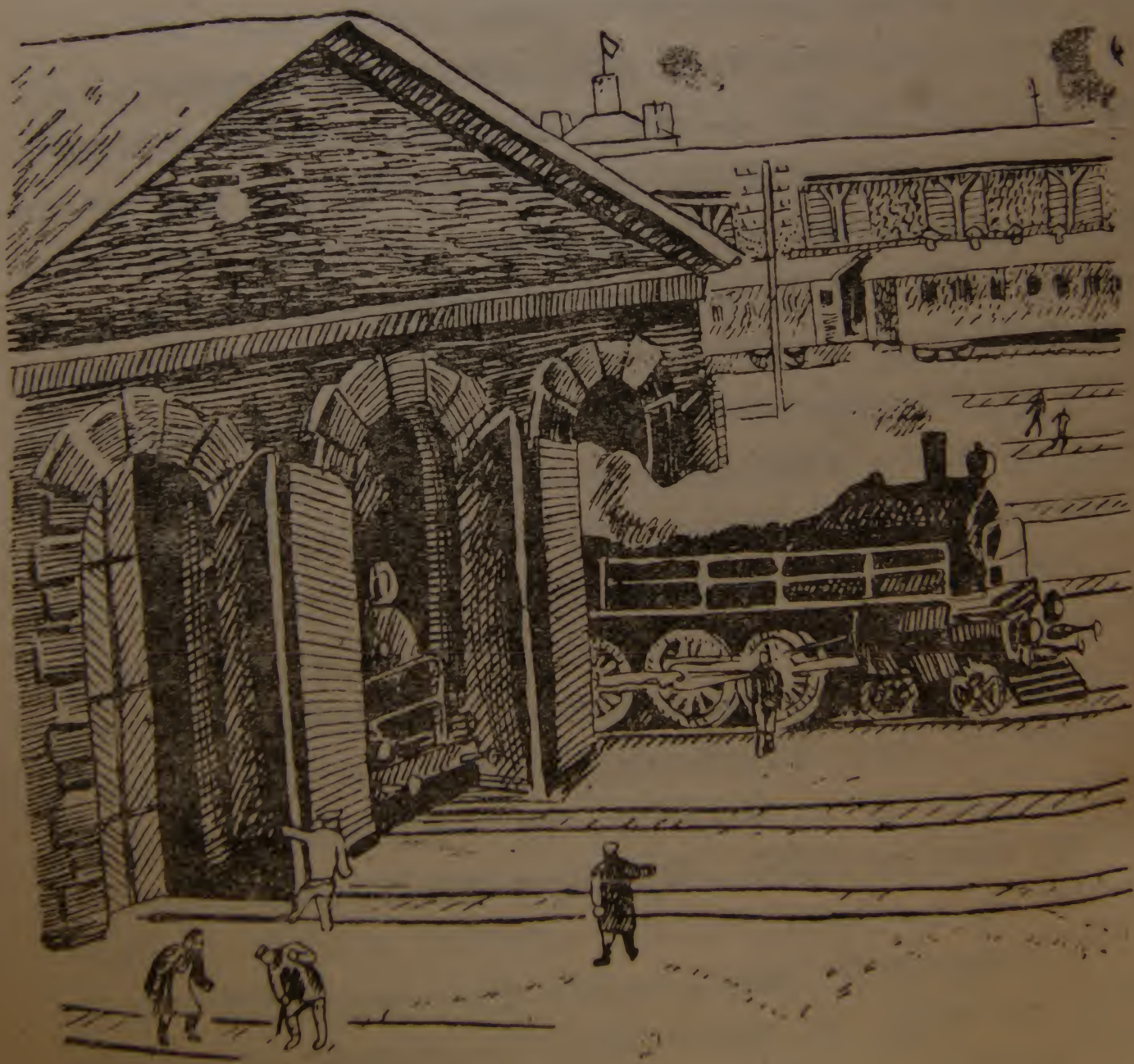
Σινίθος τα φορτιγά για τα Υράλια πιγένουνε με το
Βόριο δρόμο, μέσον τις Βολόγδας—τα διεφθίνι άλος ντι-
επέτζερ. Μα εδó στύμποσαν τι γραμί τις Βολόγδας με
φορτιγά τρένα, — και νά αναγκαστίκαμε να στίλουμε το
χυνιά τον ιπσικάρμινον απ' τον Οχτοβριανό δρόμο μέσον τις
Μόσχας. Μα ο Οχτοβριανός ίνε πια το δικό-μου τρίμα.
Όστε εγó έπρεπε και να λίσω αφτό το πρόβλημα.

Κίλισαν τα φορτομένα βαγόνια απ' τα εργοστάσια.
Τι μέρα ακόμα τα κίλισαν, πάνο κάτω ι όρα τέσερις
τ' απόγεθμα, για σασιόρα δεκάκσι. Κι' οσότου να διόκουν
τα βαγόνια στον Τακσινομικό, οσ'ιτο να σκιματίσουν το
τρένο, οσότου να το διορθώσουν τα ντοκόμεντα — πάι ι
ιπόθεσι προς το θράδι. Πρέπι να σταλί αμέσος, γιατί το
φορτίο ίνε έχταχτο...

Ι νιχτερινές όρες σε μένα τον ντισπέτζερ ίνε σα
θελιά στο λερό. Τι μέρα ακόμα οποσδήποτε, στην ιπιρε-
σία τις μέρας και τζάι πίνις και με το χυλιαράκι το ανα-

κατέβις... Μα το θράδι μόνο πρόφτενε ν' ανασένης. Πα-
κέτα, πακέτα ρίχνις στι γραμί τα τρένα απ' το Λενιν-
γράνι. Ο σταθμός, ι πλατφόρμες ίνε γεμάτι από επι-
βάτες. Ι εργάτες τον εργοστάσιον. ι ιπάλιλι, αφτί πυ
κατικόνε στα εκσοχικά σπίτια, αφτί πυ πάνε με κομαν-
τιρόβκα, όλυς πρέπι να τος μεταφέρις όκσο απ' τιν πόλι,
ο καθένας πίρε μπιλιέτο. Ρίχνο επιβατικά τρένα πακέτα,

πακέτα μα το έχταχτό-μου με τα χυνιά τον ιπαικάρι-
νον, όλο κε στέχετε. Με κανένα τρόπο δεν μπορώ να το
αρπάξω μέσα στο πακέτο κε να το σπρόξω όξω απ' το
Λενινγκράντ. Γιαυτό πρέπει να θγάλο κανένα επιβατικό
κε στον τόπο-τυ να χόσω το φορτιγό με τα χυνιά. Μα
κάθε δα επιβατικό τρένο έχι το ακριβές-τυ δρομολόγιο —
τις όρες κε τα λεφτά πυ φέδγι. Πός να το πετάξω
απ' το πακέτο;

Τί θα κάνεις εδός; Τα χυνιά πρέπει δα να τα στί-
λεις όχι άθριο, μα είμερα. Δ'αταγί απ' το ντιρέχτορα το
δρόμου. Μα κε δίχος διαταγί καταλαθένο, πως τα περι-
μένων αφτά τα χυνιά στο Μαγνιτοστρόι. Δίχος αφτά
δεν μπορούν να τελιόξυν το χτίσιμο τις ιπαικάμιν.
Μπορί κάθε μέρα ι άνθρωπι να θγένυνε στο σταθμό—να
εξαντίξυν αφτό το τρένο.

Το βλέπο αφτό, εα νάνε μπρος στα μάτια-μου, κε
θαστό το τρένο στο μολίβι. Μόνο πως να το εκυντίξω
στι γραμί—δεν το χορί το μιάλό-μου.

Μυ έφριξαν τέλος τα τρένα τον προχαστίον—π'χαν
παραπέρα. Το τρένο το Ιρκότσκ. Το Πετροζαβίντσκ.
Τις Μόσχας. Το Πόλοτσκ.. Το Νοβοροσίτσκ... Ακόμα
τις Μόσχας. Κσανά τις Μόσχας. Δεν έχι λιπόν ανά-
παπς.

Τ'λιεφρονόν απ' τι διέφθινει το δρόμο: «Πός παν
τα χυνιά»; Σταλθίκανε; Για τι νίχτα ετιμάξουντε ακόμα
όσο έχταχτα τρένα με ριχανές για το Ντονμπάτς... χαιά-
ξετε να τα χόσις στο δρομολόγιο».

Κρέμασα το δέχτι. Νά ποί, εκέφτομε, μπέρδεμα.

Ὁλι-μυ ἡ ἐλπίδα ἴτανε ἡ νύχτα. Σκεπτόμυνα μόλις αὐ-
ρο να περάσει το γρίγορο τρένο, θα δῶς το τρένο το
Μαγνιτογόρσκ ανάμεσα στα εκατόσια. Μα εἰδὼ...μυ πέρ-
νον τι νύχτα. Νά πως αναποδογίρισε ἡ θυλιά.

Πσάχνο, πσάχνο στο γράφικα. Μπιγο, μπίγο το
μολίθι—με κανένα τρόπο δεν μπορὸ να χῶς το τρένο
με τα χυνιά. Τέτια στεναχώρια. Χόθικα πριν απ' το
ἴκοσι εφτά—ἴνε το γρίγορο τις Μόσχας—δε θγένι τίποτα.
Πριν απ' το ἴκοσι ενιά χόθικα—κσανά δε θγίκε. Κε
πριν απ' το τριάντα ένα—δε θγίκε. Μα εἰδὼ ἴνε ἡ σιρά
πια το «Κόκινυ Βέλος», το μοσχοθήτικυ εκπρές.

Τί να κάνο, λιπόν, σκέφτυμε με τα χυνιά; Απ' -
τιν κάμαρα το ντισπέτζερ δε θα σ' αφίσυν να θγίς. Θέ-
λις γίνε καμάτια, μα ὅρες τὸπο για τα χυνιά.

Ἔθικε το μεγάφονο.

— Ντισπέτζερ...

Βλέπο στο ρολόγι. Λιπόν νε, νά κε το «Βέλος».

— Πιος ἴνε στο απαράτ;—ροτό.

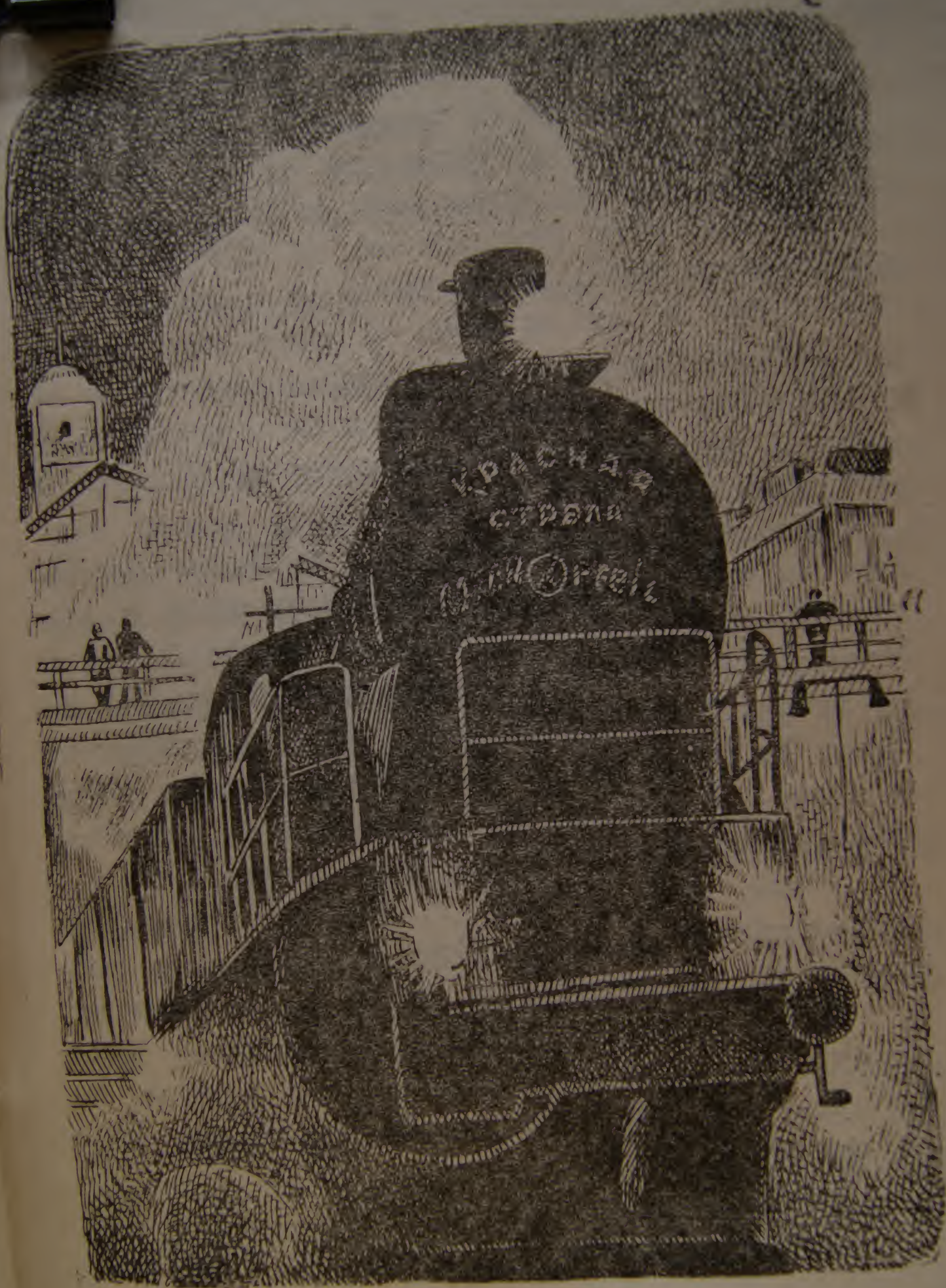
— Στο απαράτ ο πρότος φωτοφόρος. Το «Κόκινυ
Βέλος» ἴνε ἑτίμο. Πίγε απ' το πάρχο για το στειθρό.

— Κατάλαθα, —λέο, — δόστε-το.

Ἔχου το μολίθι στο γράφικα—έβαλα τελία. Ἐτρι-
κε το μολίθι-μυ, ἔσπασε. Κε ὅτε καν τῶκσις. Πέτα-
κσα το μολίθι, πέρα ένα νέο. Τί να γίνι, ἔμινε μόνο να
ετιμάςο ὁρομάκι για το «Βέλος». Φονάζο τι γραμμή
δίνο διαταγή:

— Περιμαζέψτε τα τρένα στους εφεδρικούς. Ελε-
φτερόστε το δρόμο — το «Βέλος» θα πάγι.

Όλα τα τρένα, οπουδήποτε κι να βρίσκοντε, στι γραμί, ίνε υποχρεωμένα να παραμερίσουν. Κάπιο τρένο μπορέ ν'άνε πενίντα χιλιόμετρα πια απ' το Λενινγκράντ κοντά στιν Τόσνα σε κανένα μέρος κε θονκά, μα κσεκινά το «Βέλος», μόλις αποσπαστί απ' τιν πλατφόρμα πρέπι πια αφτό το τρένο, με τα τέσερα να τρέκει στον κοντινό σταθμό κι' απ' το δρόμο να κριφτί στον εφεδρικό.

Σε πενίντα χιλιόμετρα ο δρόμος πρέπι ν'άνε λεφτερος μπρος στο «Βέλος». Τέτιος ίνε ο κανονιζμός. Το «Βέλος» φέθγι απ' το Λενινγκράντ, μα στι Μάλαγια Βισέρα το σιναντόν πια. Νά πως!

Εκατόν εκσίντα χιλιόμετρα ος τι Βισέρα το «Βέλος» τα πέρνι με μια ανάσα. Στι Βισέρα μόλις κε αναπάφτικε—κιλά δίχος να σταθί ος το Μπολογόι. Μα το Μπολογόι ίνε πια ο μισός δρόμος ος τι Μόσχα. Νά πια ίνε τα διαστήματα τυ «Βέλος». Όλος τυς σταθμούς τυς περνά. Το Όμπυχοβο, ι Σλαβιάνκα εκί-δα, το Τόσνο, το Υσακί—ίνε γι'αφτό σαν σιδεροδρομικές μπαράνκες. Μόνο στα παράθιρα φένουντε για μια στιγμή.

Γίρισα, λιπόν, το κλιδί τυ σελέχτορα—έδοσα διαταγή να καθαρίσουν τι γραμί. Στέκι το «Βέλος» στο σταθμό κάτω απ' τι γιαλένια στέγι. Ακόμα ότε τυ δόθικε απ' το ντεπό ι ατμομηχανί, μόλις ι σινυοδί με άσπρα γάντια προιπαντόν τυς πρότυς τακσιοδιότες, τυς καθίζουνε στα θαχόνια,—κι' ο δρόμος για το «Βέλος» ος τιν Τόσνα ίνε πια καθαριζμένος.

Οστόσο τί να κάνο με τα χυνιά;

Σικόθικα περπάτισα στιν κάμαρα, κσανά κάθισα.

Μερόρι
Μερόρι

Κε, καταλαθένετε, αποφάσιζα. Γίριζα κσανά το κλιό! το σελέχτορα.

— Ντεπό; Φονάκστε το μηχανοδιγό Κοροτάεθ.

Φόνακσαν τον Κοροτάεθ. Αφτί τι φορά το χερέτιζα, παρ' όλο πυ δεν επιτρέπετε απ' τον κανονιζμό. Κε ροτό:

— Πός εστάνεσε τον εαφτό-συ; Ι Στζόχα-συ ίνε εντάκσι;

— Κ'ι διο—λέγι,—ίμαστε εντάκσι, όπος εγό έτσι κ'ι Στζόχα.

— Χέρο πολί,—λέγο—κε τόρα άκυζέ-με, Κοροτάεθ. Μπορίς με τι Στζόχα-συ να πεταχτίς μακριά απ' το Βέλος; Με το φορτιγό τρένο με εκσακόσις πενίντα τόνους, κε με τα χυνιά τον ιπσικάμινον;

— Απ' το «Βέλος»;

Σόπασε το μεγάφονο.

— Πός λιπόν—ροτό—Κοροτάεθ, θα πας ίτε όχι; Δε σε εκσανανκάζο.

Σοπένι το μεγάφονο.

Κατέβασα το πήδι απ'το πεντάλι κε έκλιζα τον Κοροτάεθ.

Πίρα ο ίδιος τι ζθιστίρα, κάθουμε κε λογαριάζο τα ίχνι τον τρένον πάνο στο γράφικα. Όστε τίποτα δε γίνετε. Τί να κάνις. Κε γρίγορα τελιόνι ιθάρδια-μυ.

Αραγε να όόσο διαταγί στον Κοροτάεθ; Καλά, θα το διατάξο,—εγό μπορό ετιν ιπιρεσία να διατάζο κάθε μηχανοδιγό. Θα διατάξο--θα πάγι ο Κοροτάεθ. Θα σιρτί ι Στζόχα-τυ με τα χυνιά θα πάι ίκοσι εφτά χιλιόμετρα

ΜΕΝΑΠΕΡΑ, Α
ΜΕΛΕΧΟΥ

τιν' όρα, τι νόμιμί-τις νόρμα... Μίπος αφτό μ'ν χρι-
άζετε; Μ'ν χριάζετε να υρλιάζει ι Σετζόκα, να παί σα
διάβολος... Απ' το «Βέλος», απ' τιν 'Ελκα να φύγι--νά
τι μ'ν χριάζετε.

Δε φόνακσα όπιον κε νάνε γι' αφτί τι δουλιά, μα
τον ίδιο το Κοροτάεβ. Ο Κοροτάεβ ίνε ο καλύτερος
μιχανοδιγός τον φερτιγόν τρένον.

Κάθουμε, ζογραφίζο το γράφικά-μ'ν κε σκέφτουμε:
Αν πια κι' ο Κοροτάεβ αρνίθηκε να με γλιτόσι, σιμένι...
κε να σκεφτό δεν πρόφτασα. 'Εκρακσε το μεγάφονο:

— Ντισπέτζερ, Νικολάι Πετρόβιτζ. Ο Κοροτάεβ!
Μονομιάς τον γνόρισα απ' τι φονί. Κόπικε ι ανάσα-μ'ν.

— 'Ετσι θα γίνι, θα πάγο με τα χυνιά. Δόσε δια-
ταγι. Μόνο πές-μ'ν, παρακαλό, — πρέπι μακριά να το
σκάσο απ' το «Βέλος»;

'Ιθελα να τυ φονάκσο: «Φίλε-μ'ν αγαπιμένε, Κο-
ροτάεβ, νά με γλίτοσες...» Μα δεν ήταν κερός για κυ-
θέντες κε τριφερότιτες. Μιλό επίσιμα.

Πρέπι να φύγισ απ' το «Βέλος» τ' ολιγότερο ος το
Υσακί. Εκσίντα τρία χιλιόμετρα. Κι' απ' το Υσακί μπορό
να σας χόσο στο γράφικα. Φέρτε τιν ατμομιχανί.

— Κατάλαβα. Ι ατμομιχανί έχι σικομένο όλο τον
ατμό-τις...

Εγό πιάνο το ενκιχλιακό κλιδί. Αφτό το κλιδί
μονομιάς φονάζι όλος τυς σταθμός.

Βυίχσανε στο μεγάφονο όλι ι δεκαενιά σταθμί-μ'ν,
ρυθμίζονε, κσερυβίχυνε. Τα τσίτοσαν, όπος φένετε. Κε
πος να κάνουν αλιότιχα. Ενκιχλιακί έχταχτι πρόσχλια...

Μερορι
Μερορι

— 'Ετιμι—ροτό—για το «Βέλος»;

— 'Ετιμι, λένε.

Νά λιπόν, ακύστε—μπρος απ' το «Βέλος» θγάζο
ένα ιδιέτερο επίγο φορτίο για τα Υράλια για το Μα-
γνιτοστρόι. Να το σπρόχνετε κε με τα διό-σας τα χέρια.
Ος το Υσακί ίτε όκσο απ' το Υσακί, όχι πιο σιμά.

— Καταλάδαμε, απαντόν όλι με μιας. Απ' τι
φονί ακύγο, ότι κατάλαβαν ι σταθμί τιν κατάστασι.

— Κε με τί νύμερο,—ροτόνε—θα πάγι το τρένο;

— Με διο χιλιάδες. Τυ δίνο νύμερο διο χιλιά-
δες τρία.

— Καταλάδαμε.

Σε μας τυς ντισπέτζερ ιπάρχι κανονίζμους. 'Όταν
ετιμάζις τρένο πάνο απ' το γράφικα δός-τυ—το ιδιέτερό-
ςυ νύμερο. Μα εκίνα τα τρένα, πυ φέβγυνε σίφωνα με
το γράφικα, όπος κσέρετε, έχυν παντοτινά νύμερα.

Στέλνουν το τρένο-μυ, νύμερο διο χιλιάδες.

Θα φίγι ίτε δε θα φίγι;...

Κιτάζο στο ρολόγι. Ο δίχτις μέτριξε το ένα λε-
φτό κσεγλίστριξε στο δέφτερο. Γλιστρά, γλιστρά... Φτυ
κε σι—σα σκάθαρος κέρνετε, δεν έχο δίναμι να κιτάκσο
στο δίχτι. Γίριξε ι εφιμερίδα. Διαβάζο τις δίλοσες, κάτο
απ' τις δίλοσες το επίθετο τυ σιντάχτι. Κάτο απ' το
σιντάχτι ακατανόιτα σιμάδια: γορλίτ... νύμερο... τιπο-
γραφίο... παρανκελία, κσανά νύμερο... Νε, κσέφτομε, νύ-
μερο. Θα μυ ίνε καλό νύμερο αν ο Κοροτάεβ με τα χυ-
νιά δεν αποσπαστί...

Δε θάστακσα, φονάζο το 'Ομπυχοβο—πρότο σταθμό

Μελέτη Α
ΜΟΛΕΧΩΝ

πάνο στο δρόμο τ' τρένου.

— Πός πάι το διο χιλιάδες, — ροτό, δε φέ-
νετε; Δεν έρχεστε;

— Πέρασε πια λένε — ίνε τέξερα λεφτά, που πέ-
ρασε.

— Φτω κε ςι. Γιατί δεν αναφέρετε;

— Εδώ ςε μας τα μπέρδεψε ο ςιματοδότις, ςίν-
τροφε ντισπέτζερ. Φονάζι απ' τον πέργο: πέρασε το
Βέλος. Τί «Βέλος» έρε το λέο μίπος ίνε ι όρα το
«Βέλος»; Αφτό ίταν το φορτιγό. Μα ο ςιματοδότις το
δικό-το. Τα φορτιγά έτσι δεν πάνε: αφτό πάι ςα βόλι.

Παρακάτο ύτε κε άκυςα. 'Αφισα το πόδι-μν απ'
το πεντάλ — ςφάλικςα το ςτόμα το 'Ομπυχοδύ. Νά πως,
ςκέφτυμε, τιν έδιοκςε μπρος τι μιχανί ο Κοροτάξδ.
Νά τρέχι... Θα φίγι απ' το «Βέλος», θα φίγι, που να
τον πάρι ο διάβολος... 'Ακςαφνα αν δε το ςκάςι; 'Ακςα-
φνα αν δεν τον φτάςι ο ατμός, ες... Δεν κάθουμε ίςιχας
ςτο ςκαμνί, — δεν έχο καθόλυ ιπομονί. Δεν τραδύ
το χέρι απ' τα κλιδιά. Ζιτό το Κόλπινο — τον πιο
κάτο ςταθμό.

— Πός πάι το διο χιλιάδες. Δεν ακύετε ςε ςας;
Δεν ακύετε...

Εδώ με διέκυψε το Λενινγκράντ ο επιδχτικός:

— Ντισπέτζερ!

Βρίκε όρα κι' αφτός!

— Εμπρός, τι θέλετε, — ροτό — Μιλάτε ςιντομότερα.

— Φέδγι το «Κόκινο Βέλος». — κε άρχικς να
παλιλογά το μεγάφονο: — Ατμομιχανί. 'Ελκςα — ενενίν-

Μερορι
Μεσοποταμία

τα εφτά. Μηχανοδιδάσκαλος Γάρνι. Κοντόκτορας ο Λιπά-
ταδ. Βαγόνια δώδεκα, άκρονες σαράντα οχτό.

Ακό το ραπόρτο κ' έσφικα τα χίλια-μυ.

— Κατάλαβα, — λέγο. — Στίλτε το «Βέλος».

— Κάθισα καλύτερα στην καρέκλα. Νά τώρα αρχί-
ζει το πανιγίρι.

Φονάζο κσανά το Κόλπινο — γάντζος στο κλιδί,
δεν τ' αφήνω. Κε το χέρι τρέμι.

— Πύ έ ε το διο χιλιάδες — φονάζο. Το διο χιλιάδες;
Μα απαντίστε. 'Ιρτε; 'Οχι;

— Περιμένετε, — μυρμουρίζουν κάτι απ' το Κόλπινο...
Το φορτιγό εκσπρές... Στζόχα.

— Μιλάτε καθαρότερα — φονάζο. Αναφέρατε σύμ-
φωνα με τι φόρμα.

— Το διο χιλιάδες τρία... Πέρασε το Κόλπινο...
τι νίχτα ι ώρα μιθέν ίκοσι οχτό λεφτά...

— Κατάλαβα, — τ' απαντό. Κιτάζο στο ρολόγι.
Εμπρός, θαστάκς Κοροτάεθ. Εμπρός, θαστάκς. Θα θα-
στάκς σαράντα λεφτά κε θα κσεγλιστρίσουμε εμís κε τα
χονιά. Μόνο να μιν πέσι στο καζάνι ο ατμός. Ατμό,
ατμό...

Πειόν διο τρένα στο τρίμα-μυ — μπρος τα χονιά,
πίσο το «Βέλος». Κράζει το μεγάφονο απ' τι γραμί —
πότε κσεφονίζει το ένα τρένο, πότε το άλλο:

— Το «Βέλος» πέρασε τι Σλαθιάνκα. Το διο
χιλιάδες κσεπέρασε το Σάμπλινο... το «Βέλος» το Κόλ-
πινο...

Κε βλέπο, πως το «Βέλος» καταπίνει τ'ος σταθμός,

ΜΕΛΑΜΕΡΑ
ΜΕΛΕΧΩΝ

προς σχίζι, κοματιάζι το γράφικά-μυ. Κε φτάνι τον Κοροτάεβ—ολοένα κε πιο σιμά...Βλέπο πως διασκορπίζι με τες προβολίς-τυ τι νίχτα, πως πεσάχνι τις ράγιες, τις τραθέρσες...Βλέπο πως ι προβολίς-τυ πατςπατέβουν προς τα μπρος ένα μικρό κόκκινο φαναράκι—ίνε ι υρά τυ τρένου τυ Κοροτάεβ. Δε θα μπορέσι να φίγι ο Κοροτάεβ. 'Όχι, ακόμα μπορί να φίγι, ακόμα μπορί... 'Έχ, νά-μυνα εγώ πάνο στιν ατμομιχανί. Ο ίδιος θα δώλεθα στι φοτιά.

Μια κε τρία λεφτά τις νίχτας. Απ' το Σάμπλινο ος το Τόσνο τυ μένονε να πάι ίκοσι λεφτά.

Σοπένι το Τόσνο. Δεν ίνε ο Κοροτάεβ...Μια κε πέντε...Δεν ίνε...Μια κε οχτό. Μα τί έπαθε;

Μια κ' ενέα λεφτά.

Το διο χιλιάδες πέρασε το Τόσνο.

Αναφέρει ο εφμερέβον—έτρεχε στιν χειρότερι γραμί. Ο Κοροτάεβ κάτι φονάζι απ' τιν ατμομιχανί, μα τι φώναζε μέσα στον κρότο δεν ακύστικε.

Νε κ' εγώ ο ίδιος καταλαβένο, τι μπορώσε να φονάξει ο Κοροτάεβ. 'Έχασε τι δίναμί-τις ι Στζόκα. Τίποτα δε θγένι απ' αφτί... Να μπορώσε τρία λεφτά νορίτερα νάρτι στο Τόσνο, γιατί τόρα το «Βέλος» θα τις καθίσι στιν υρά. Γιατί νά, νά—το Ίσακί... 'Έμινε το τελευταίο διάστημα κε νά-συ. Μια κε ίκοσι λεφτά τις νίχτας. Το «Βέλος» επίσης πέρασε το Τόσνο. Προφτένι. Ενέα λεφτά απέχουν το ένα απ' τ' άλλο τα τρένα. Ε, διάβουλε...θα πρέπι να κλίσο μπρος στο «Βέλος» το σιματοφόρο. Γιατί θα πέσι απάνο. Ζιτό το μπλοκ-ποστ.

Меропи
Меснопади

Μεγα...
Με...
Δεν κατεβάζω το χέρι απ' το κλιδί. Πατό το πεντάλ με
με τα διο-μυ πόδια.

Τώρα θα φανί το «Βέλος» στο μπλοκ-ποστ. Τώρα
θα το δι ο σιματοδότις... Θα τον διατάξω να το κλίσει
το σιματοφόρο...

Μα μπορί να γίνι αφτό το πράμα — να βαστάξω το
«Βέλος» με μάλιστα σε τέτιο τιποτένιο σταθμό;

Κάθουμε, το χέρι ίνε πάνο στο κλιδί το σελέχτορα.

— Σιμόνι, — μυ φονάζι το μεγάφονο. Ο σιματοδότις
απ' το μπλοκ-ποστ αναφέρει. Φάνικα τα φότα, σίντροφε
ντισπέτζερ. Έρχετε το «Βέλος».

Κράτιζα τιν ανάσα-μυ... με εκστόμισα:

— Κλίστε!

— Τί; Να κλίσω; — ροτάι φονίζμένα ο σιματοδότις.

— Σίντροφε ντισπέτζερ.

Κι' άκσαφνα το μεγάφονο έτρικξε μ' άλι φονί:

— Εγό ίμε το Υσακί. Παραλχθένο το διο χιλιάδες.

— Το Υσακί; Μα δε μπορί να γίνι αφτό! Σταθίτε!

Μπλοκ-ποστ, αρίστε να περάσι το «Βέλος». Υσακί!
Φονάκστε τον Κοροτάεβ.

— Εγό ίμε εδó σίντροφε ντισπέτζερ, στο σελέχτορα

— Εσι ίσε Κοροτάεβ;

— Εγό, ο ίδιος.

— Πράφταξες; ίρτες;

— Έφταξα με το καλό. Κατά τρία λεφτά έφίγα απ'
το «Βέλος» Μόλις με σιμάζεψα τιν υρά-μυ απ' αφτό.
Στο Υσακί θα ο ίδιος κσέρετε, τι ανίφορος ίνε.

Μερορι

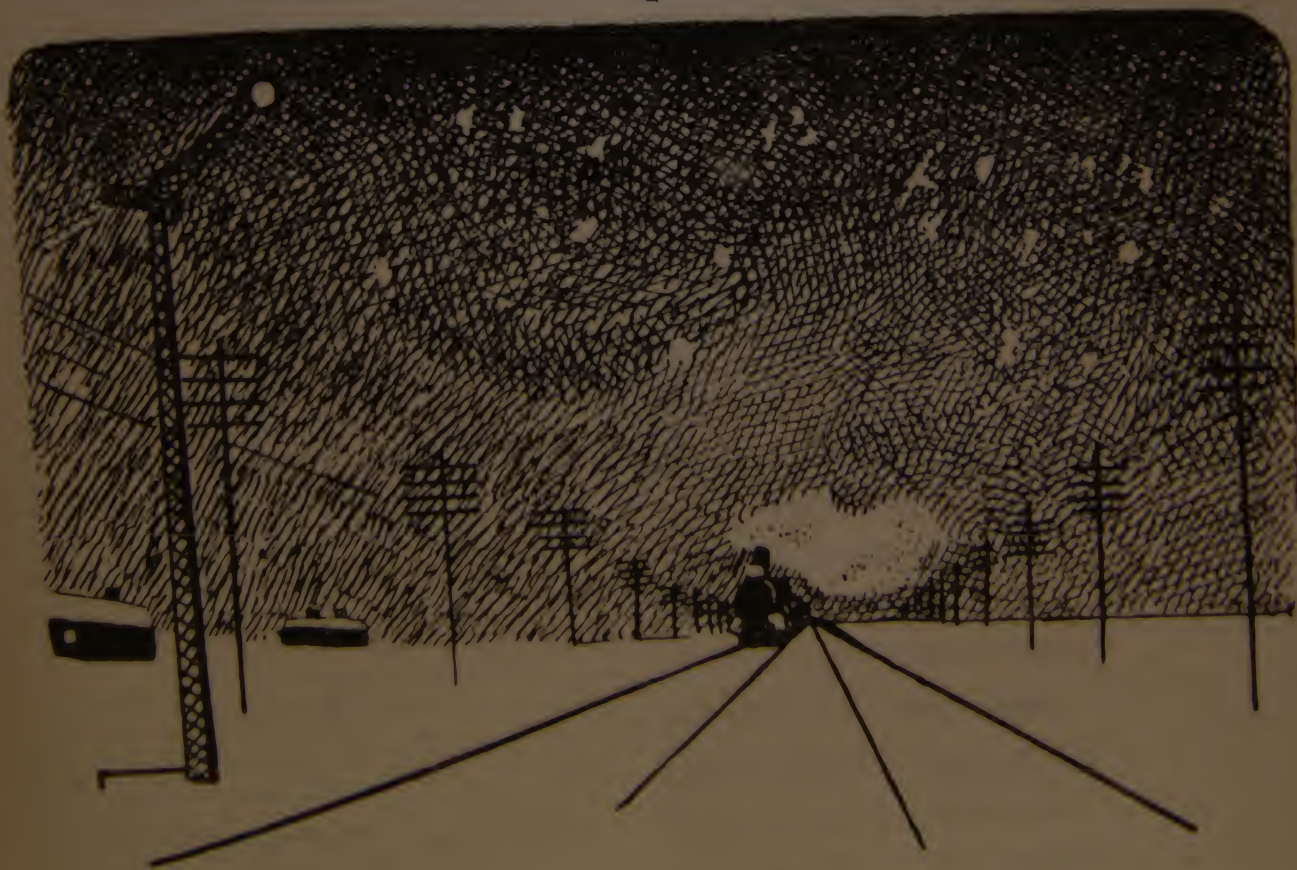
Μεσορράχ

— Ήξε λεθένταρος, Κοροτάεθ. Πρότις τάκεις μι-
χανοδιγός.

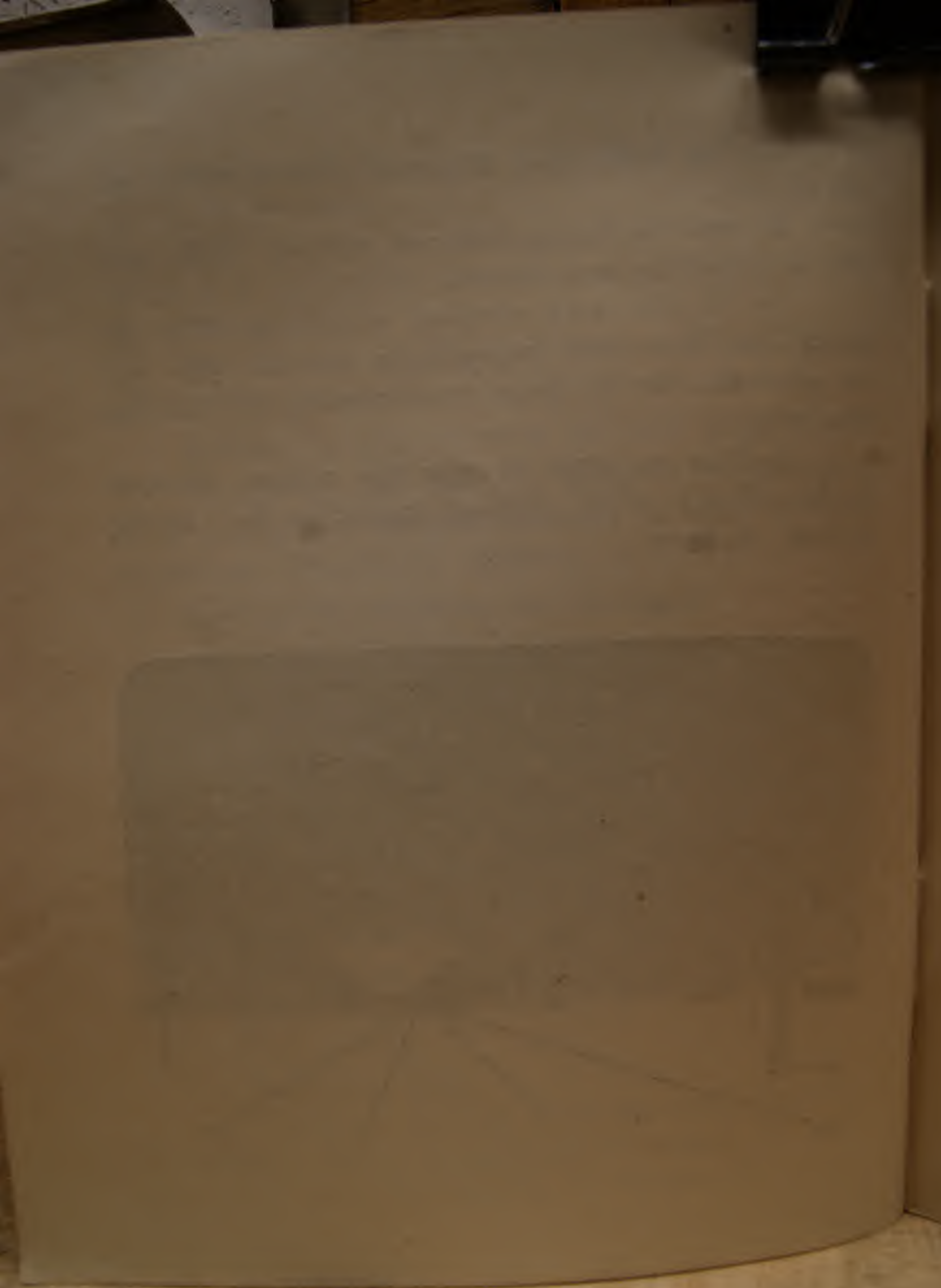
Κ' εγώ ότε έλπισα. Σκέφτικα, κσίνισες. Ήθελα ακό-
μα να σταματίσω το «Βέλος».

— Τι λέτε καλέ, σίντροφε ντισπέτζερ. Εγώ φό-
νακσα στο Τόσνο στον εφιμερέθοντα, ότι θα φύγο απ'
το «Βέλος». Κε το όρόμο τον θάστακσα επίτιδες για
τον ανίφορο.

Ανέθκσα τον ατμό κε πέρα τον ανίφορο. Αλιότικα
δε θα τσθγαζα πέρα, σίντροφε ντισπέτζερ. Κι' ακριθός
έφτασα, αλιότικα...

ΛΕΚΣΙΛΟΓΙΟ

Α

- Ἀδελφία, το — борозда.
 Ἀδελφία, ι — разрешение.
 Ἀδελφία, το — тупик.
 Ἀδελφία — понапрасно.
 Ἀετός, ο — орел.
 Ἀκατανόητος — непонятный.
 Ἀκριβός — точно, именно.
 Ἀκρυσμα — вдруг.
 Ἀκροναός, ο — ось.
 Ἀναφορά, ι — доклад.
 Ἀμφιβολία, ι — сомнение.
 Ἀνίφορος, ο — подъем.
 Ἀντικαταστάτης, ο — сменный, заместитель.
 Ἀντικαταστήναι — сменять.
 Ἀντίκρι — напротив.
 Ἀπαγορεύετε — запрещается.
 Ἀπείρος — горячий.
 Ἀραχνία, ι — паутина.
 Ἀργόποριμα, το — опоздание.
 Ἀτμός, ο — пар.
 Ἀρσενότατος — строжайший.

Β

- Βάρδια, ι — смена.
 Βέλος, το — стрела.
 Βιάζομαι — торопиться.
 Βιασίμι, ι — торопливость.
 Βιδόνο — винтить.
 Βόλι, το — пуля.
 Βολικός — удобный, ему по руку.

Γ

- Γάντζος, ο — крюк.
 Γαντζοτός — цепкий.
 Γειτονικός — соседний.

Δ

- Δεν χάνει — нельзя.
 Δέχτης, ο — трубка (телефона).
 Διασταβρόνο — пересекать, перекрещивать.
 Διάστημα σιδηρόδρομου, το — перегон.
 Διαταγή, ι — приказание.
 Δικαστήριο, το — суд.
 Διορίζω — назначать.
 Δίπλα — рядом.
 Δρομολόγιο, το — расписание.

Ε

- Εβρίχορα — просторно.
 Ἐξοδος, ι — выход.
 Εξοραϊσμός, ο — прикрасы.
 Εξοχικός — дачный.
 Εκστορίζω — выпаливать.
 Ἐμπειρος — опытный.
 Ενδιάμεσος — сквозной.
 Ἐνκερα — во время.
 Ενκυκλικός — циркулярный.
 Ευνάξι — в порядке.
 Επιβατικός — пассажирский.
 Επιβάτης, ο — пассажир.
 Επίγον — срочный.
 Επίσημα — официально.
 Επίτιδες — нарочно.
 Επιτόπου — на месте.
 Επιτρέπω — позволять, разрешать.
 Εστάνομαι — чувствовать.
 Εφεδρικός — запасный.
 Εφημέριον — дежурный.
 Εφ'άριστο — приятное.
 Ἐχταχτος — экстренный.

Z

Ζῆλος — шибко.
 Ζῆλος — юркий.
 Ζῆτος, ο — затылок.
 Ζιζιτίρα, ι — резника (ученическая).
 Ζῆλος, ο — усердие.

Θ

Θα π! — значит.
 Θερμαστis, ο — кочегар.

I

Ιδιός — особый.
 Ιερολόγιο, το — журнал (календарь).
 Ιπέρταχis — сверх-скорый.
 Ιπεφτινος — ответственный.
 Ιπολογίζο — рассчитывать.
 Ιψικάρμος, ι — доменная печь.
 Ιγνογραφó — чертить.
 Ιγνος, το — след.

K

Καθετος — вертикальный.
 Καθίχο, το — задача.
 Καθιστέρισι, ι — опоздание.
 Καθορίζμενος — точный, определенный.
 Καρτσιλίζο — подхлестывать.
 Κανονίζμός, ο — устав, правила.
 Καρέκλα, ι — стул.
 Καρετίνα, ι — шкатулка.
 Καταπόδι — по пятам.
 Καταφερτζis, ο — ловкач.
 Κέρδος, το — барыш, прибыль.
 Κίλλος, ο — круг.
 Κλιδύχος, ο — стрелочник.
 Κσανά — снова, опять.
 Κεχαρβαλόνο — запарывать.
 Κράζο — гаркать.
 Κόβεντα, ι — разговор, беседа.

Κοβεντιάζο — беседовать.
 Κοζινέτο, το — буре, подшивший.
 Κόφιος — пустой.

Λ

Λαδοτίς, ο — смазчик.
 Λερός, ο — шея.

M

Μαβίς — синий.
 Μαλόνο — спорить.
 Μαντίας, ο — шинель.
 Μεγάφωνο, το — громкоговоритель.
 Μιτερός — острый.
 Μιχανοδιός, ο — машинист.
 Μονοπάτι, το — тропочка.
 Μοέτιχε — попался мне (случилось).
 Μοντζυρόνο — мараить.

N

Νόμιμος — законный.
 Νιόβγαλτος — новичок.
 Νίρα, το — нитка.

O

Ολοτχός — на полный ход.
 Ουαλός — ровный.
 Οπισδίποτε — любой.
 Όπο τίχι — где попало.

Π

Πογίδα, ι — ловушка.
 Παραδέχουε — признавать.
 Παρακολυθó — следить.
 Παραλαβένο — принимать.
 Παραμορφόνο — коверкать.
 Παρατίριςι, ι — замечание.
 Περίπτοςι, ι — случай.
 Περιστατικό, το — случай.

Μέρος — давление.
 Πάω — пыекакивать, прыгать.
 Πάω, το — шашка.
 Πάω, ι — опыт.
 Πάω, ο — башня.
 Πάω, ο — лихорадка.
 Πολύπλοκος — сложный.
 Πορτιέρις, ο — швейцар.
 Προβολέας, ο — прожектор.
 Ψάχνω — искать.

Р

Ράγες, ι — рельсы.
 Ριψοκιντινέβο — рисковать.

Σ

Σαλγάρι, το — брюква.
 Σαλάτα, ι — каша, в переносном смысле.
 Σηματοφόρος, ο — семафор.
 Σιδέτις, ο — сцепчик.
 Σιδέτις, ι — совесть.
 Σιδέτος — обычно.
 Στάκρος, ι — столкновение.
 Σηοδός, ο — проводник.
 Σηοίξω — волноваться.
 Σηαθαρός, ο — букашка.
 Σηαατίξω — составлять.
 Σταθάρχις, ο — начальник станции.
 Στέρι, ι — крыша.
 Στέρνα, ι — цистерна.
 Στιγμή, ι — точка, момент.
 Στις οσία — в сущности.
 Σηορπορένος — забытый.
 Σηοαηίξω με ηολίξω — пломбировать.

Τ

Τάξις, ι — порядок, класс.
 Ταξινομηκός σταθμός, ο — сортировочная станция.
 Τα τσίτοξε — насторожился.
 Ταηιδαηιλοργός, ο — фокусник.
 Τεθλαξμένι, ι — кривая (линия).
 Τετραγόηο τις ητάρας, το — шашечница.
 Τις ηπηρεσίας — дежурный.
 Τί τρέχει — что такое, в чем дело?
 Τηένι — бывает.
 Τηίρα, το — участок.
 Το ίδιο ηάνι — все равно.
 Το ηκάνο убежать.
 Τραβλίξω — мямлить.
 Τρέηο, το — поезд.
 Τηεφερόηηα, ι — нежность.

Υ

Υξία, ι — суть, сущность.

Φ

Φηοηεηρό — перелистывать.
 Φηίηρος — болтливый, болтун.
 Φόδρα, ι — подкладка.
 Φρεηάρο — тормозить.
 Φρέηο, το — тормоз.
 Φροηηδα, ι — забота.
 Φηάηι — довольно.
 Φόηηα, ι — кисть.

Χ

Χαηαηόηο — чертить.
 Χάξω — зевать.
 Χαλθαξ, ο — халва. В переносном смысле: «шляпа».
 Χηρόηερο — хуже.

MEMORIA D.
ALCAEXVII

Meppa
Mecorum

Меропри
мероприятий

ТІМІ—75К.
ЦЕНА—75К.

664
Д 8
9882

